بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾

[سورة البقرة الآية:٢٦٩]

"Allah, hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilmişse, şüphesiz ona çokça hayır verilmiş demektir. Bunu ancak akıl sahipleri anlar."

(BAKARA, 2/269)

Uyanıklığım uykumdadır

Uyanıklığım uykumdadır ve uykumda uyanıklığım.

Gündüz beni hallerimde nasıl görürsen,
Gece de aynen halimde öyle görürsün.

Benden konuşmamı duyarsın,
Aynen eylemlerimi gördüğün gibi.

Yemeğin dilimdeki tadı,
Suyun içeceğimdeki tadımlığı gibidir.

Hevâ (sevda) denizinden içtim,
Cevâ aşkından bir kase,
Ve onunla yanmış bir kalbin özlemi olarak,

Tâ ki onda eriyip fenâ buluncaya dek.

Sonra Seni senâdan (yüceltmekten) bir nûra dönüştü,
Senin rızana kastetmiş (yönelmiş) bir nûr,

O Ağyârı yaktı.

Ey Senin rahmetin!
Sonra a'yân şâhit oldu:

Yoktur Senin dışında.

S. Magdy Dawoud
12.1.2021

يقظتى فى نومى:

وفى النومِ يَقظتى
كما ترانى فى نهارى
وبالليلِ ترى بحالى
كالنهارِ فى أحوالى

وتسمعُ منى أقوالى
كما ترى فى أفعالى
وطَعمُ الطعامِ بلسانى
كمذاقِ الماءِ بشَرابى

شَربتُ مِنْ بَحرِالهوى
كأسًا مِنْ عِشْقِ الجَوى
وشَوقَ قلبٍ بهَ اكْتَوى
حتى ذابَ فيه وفَنى.

فصار نورا مِنْ سَناك
نورَ قَصْدٍ إلى رِضاك
أَحْرقَ الأَغيارَ رُحْماكَ
فَشَهِدَتْ الأعيانُ إلاكَ .

مجدى داود
١٢,١,٢٠٢١

Mein Wachtum ist in meinem Schlaf

Mein Wachtum ist in meinem Schlaf,
Und im Schlaf ist mein Wachtum.

Wie du mich in meinem Tag mit meinen Ahwāl
(Zustände) siehst,

Wirst du mich in der Nacht,
Bei meinem Hāl (Zustand) sehen.

Und du hörst von mir meine Reden,
Wie du in meinen Taten siehst.

Und Geschmack des Essens in meiner Zunge ist;
Wie das Kosten des Wassers in meinem Getränk.

Ich trank von Meer der Liebe;
- Ein Glas Liebes Verbrennung,

- Und Sehensucht des Herzens,

Dadurch wurde es verbrannt,

Bis es (Herz) in ihm aufgelöst (Fanā) wurde.

Somit wurde es ein Licht von Deiner Erleuchtung,
Licht des Zieles zu Deiner Zufriedeheit.

Es verbrannte die Agyār;

Oh, Dein Rahmat!
Da bezeugten die A'yān:

Nichts außer Dir.

S. Magdy Dawoud
12.1.2021

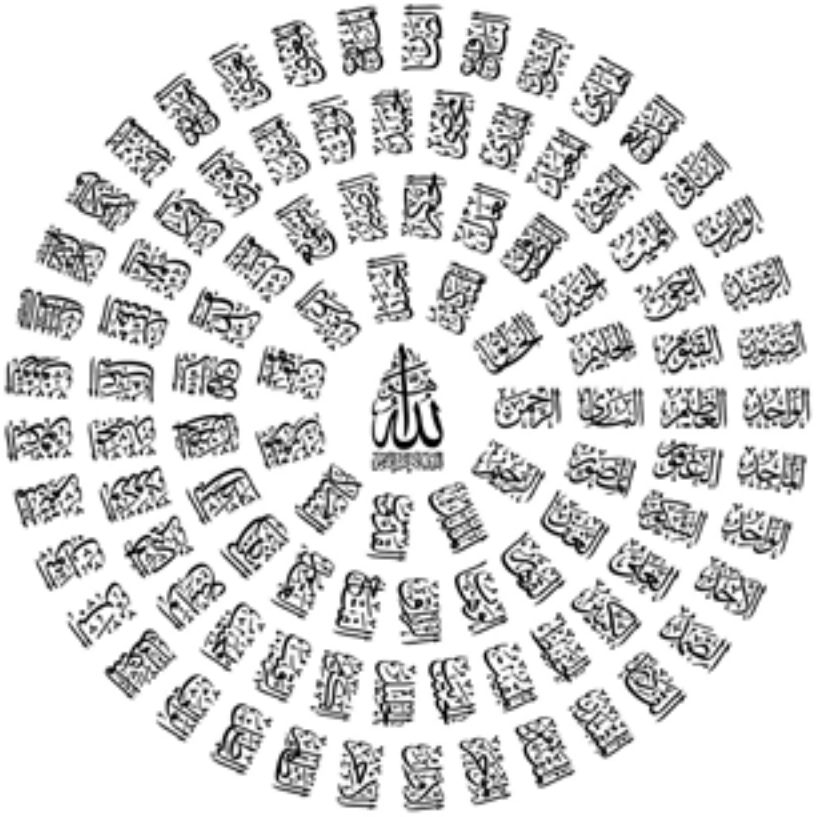

Münâcâtlar
Teveccühler
Mârifetler
Aşk-ı İlâhiyye (Kasîdeler)

Birinci Kitap

Prof. Magdy Dawoud

Bu kitabın telif hakları yazarına aittir.

İSBN: 978-605-7915-89-4

Mart 2021

www.quran-tafsir.com
www.magdydawoud.net

Bu eserin vücûda gelmesinde desteği olan Ercan Topak, Ömer Selman, Özlem Özdere ve Sibel Uslu kardeşlerimize teşekkürlerimi arz eder Yüce Allah'tan kendilerine dünya ve ahiret saadeti dilerim.

Magdy Dawoud

Kumran
yayınları

Fikret Eroğlu

Kumran Yayınları

Hacı Saki Mah.
Atatürk Bulvarı No: 29/1
Kocasinan/KAYSERİ

Şube

Hacı Saki Mah.
Sivas Cad. Kasseria AVM 94/12B 38010
Melikgazi/KAYSERİ

Yayınevi Sertifikası No: 35418

Münâcâtlar
Teveccühler
Mârifetler
Aşk-ı İlâhiyye (Kasîdeler)

❁

Birinci Kitap

Yazar
Prof. Dr. Seyyid Magdy Dawoud

Türkçe Çeviri
Ercan Topak

Türkçe Denetim
Özlem Özdere

Vekil
Av. Yusuf Dalmaz

Tasarım
Ömer Faruk Selman

المناجات
التوجهات
المعارف
العشق الالهي (القصائد)

❁

الكتاب الأول

المؤلف
الشيخ مجدى داود

الترجمة إلى التركية
إرجان توباك

المراجعة التركية
أوزلم أوزدرى

الوكيل
يوسف دالمز المحامى

تصميم
عمر فاروق سلمان

Bu eserin bütün hakları saklıdır.

Yayın hakkı sahibinin yazılı onayı olmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

جميع حقوق الطبع والنشر محفوظة للمؤلف
ولا يجوز نهائيا نشر أو نقل أى جزء من المادة
المنشورة بهذا الكتاب أو استغلاله دون الحصول
على إذن كتابى من المؤلف أو المحامى الخاص به

MÜNÂCÂTLAR TEVECCÜHLER MÂRİFETLER AŞK-I İLÂHİYYE (KASÎDELER)

Seyyid Magdy Dawoud

BİRİNCİ KİTAP

İthaf

Bu çalışmayı hayatımın en güzel rayihası olan ebeveynime

"Yâ Rabbi, onlar, çocukluğumda beni nasıl büyütüp yetiştirdilerse sen de onlara öylece merhamet et."

(İSRA, 17/24)

Ve son meyvem ve hayatımın refagatcısı, eşim Necat ve ebeveynine (Allahu Teala onları eşimi güzel yetiştirmelerinden dolayı en iyi mükafatlarla mükafatlandırsın), kardeşlerime, yardımcılarıma, öğrencilerime ve bu eserin neşrinde emeği geçen herkese atfediyorum.

Seyyid Magdy Dawoud

إهداء إلى

أمى وأبى - مسك حياتى

(رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا)

وإلى رحيق الختام ورفيقة الدرب ؛ زوجتى نجاة ،
جعلها الله حسنتى الدنيا والآخرة وإلى والديها جزاهما
الله عنا وعن تربيتها خير الجزاء ....

مجدى داود

İçindekiler

Münâcâtlar 21

Teveccühler 95

Mârifetler 113

Aşk-ı İlâhiyye (Kasîdeler) 125

Dinletiler 173

Münâcâtlar

NÛR MÜNÂCÂTI

Ya NÛRİLLÂH
Ya NÛRULHABÎB

Ya Nûr! Sen Habîbsin,
Sevginde; sadece senin nûrun vardır;
Beni kuşatan,
Beni sana getiren,
Sende beni yok eden.

Ben neredeyim?!
Sende, sana dogru,
Sen oluncaya kadar.

Sen Nûru HÛ - HÂ - HÎ'den Hî - Hî'ye getirdiginde;
Ne emanet ne de hevâ vardı,
Ancak nûrun Nûrunun NÛRU vardı.

Lisanı olmaksızın NÛR konuşuyordu:
SUBHÂNÎ,
SUBHÂNÎ ile,
SUBHÂNÎ'ye,
SUBHÂNÎ'den başka SUBHÂNÎ YOKTUR!

BEN HÛ'yum
BEN HÎ'yim
BEN HÂ'yım.

Bunun için HÎ HÛ'dan geldi… neredesiz;
HÛ'ya secde ve hamd etti.

Orada bir ayna vardı.

Orada ben kendim O'nun nûru idim!
Nûr Nûr'un ardında NÛR'a secde ve hamd etti.
Ondan sonrası zamansız ve mekansız!
Sonra herşey geldi ve oldu.

Orada herşeyi gördüm; neredeyi, neyi, nasılı
ve ne zamanı.

ÂBİD MÜNÂCÂTI

Subhaneke bi Subhaneke,
Nedensiz buradayım,
Senin benden istediğin dışında,
Benim burada oluşum Senden, Senin için ve Sanadır...
Aynen Senin beni yarattığın gibi.

GARİBİN MÜNÂCÂTI

Senin Tecellîn buraya, şuraya ve oraya, Neredesiz!
Nerede, nasıl ve ne zaman yokken onları Sen yarattın.
O halde onlar Senin muradınla, Senin tecellîlerindir.
Ben ne burada ne de orada idim, sadece bir hiçtim.
Fakat Senin murâdın olduğum için, burada ve oradayım.
Fakat nasıl, nerede, ne olarak ve Sen ne zaman istersen.
Senin muradını, muradım edene kadar.

AŞIK MÜNÂCÂTI -1

Sana olan sulûkum Sendendir.
Benim Sana olan İbadetim de, Sendendir.

Bende Senden, Sanayım;

Senin tecellîn, Senin murâdın.

Diğerleri de Senin tecellîn, fakat bu onların murâdı...

Onlar kendilerini her işte görüyorlar,
Her şeyde ve her yerde.

Fakat ben her yerde Seni görüyorum:
Aynada,
Çevremde,
Yukarıda,
Gökyüzünde,
Yerlerde,
Onların arasında ve onlarda.

Senin sevgini gördüm,
Senin Cennetini
Her yerde;
Senden Sana,
Senin murâdın'dan olan kendi murâdımla.

Diğerleri kör;
Görmüyorlar Seni,
Hiçbir şeyi,
Sadece kendilerini;
Kendi körlüklerinden,
Kendi isteklerini,
Fakat Senin adalet ve izninle.

Yine de Seni görüyorum onlarda,
Senden dolayı, onlarda ve her yerde...
Seni, Sende görmeyi bekliyorum,

Selam vermek,
Konuşmak,
Senin huzurunda, rızanda,
Senin Sevginden...
Ne Cennetin ne de Cehennemin olduğu yerde,
Ancak Seni ve Sevgini…

AŞIK MÜNACÂTI - 2

İlahi!

Cennet Senin bir yaratığındır,
Cehennem Senin bir yaratığındır,
Bende Senin bir yaratığınım,
Ve Sen Yaradansın,
Subhanek!

Nasıl olur da ben bir yaratık olarak, bir başka yaratıktan korkabilirim,
Ya da onun peşinden koşup, sevip ve Seni, Yaradanımı unutabilirim...
Rabbim benim Cennetimi Senin rızan eyle,
Ve lezzetimi ise hamd, şükür ve salavat ile duyduğum sevginle Yüzüne bakmak eyle.

AŞIK MÜNÂCÂTI - 3

Ey Sen!

Sen hem Sensin hem Ben.

Ne Senden başka Ben var,
Ne de benden başka Sen.

Ne benden ne Senden başka,
Sadece ben ve Sen.

Sen hem Sensin hem ben.

Ubidiyyetin zilleti ile,
SEN ve BEN'e Secde ediyorum,
AŞKIN mihrabında,
Benim Kıblem Senin CEMALİN.

SENİN Rubūbiyyetine Senin nimet kapının önünde kıyamdayım.

Bütün yaratılanlar arasında Senin "en büyüklüğün" karşısında eğilenim ben.

Subhaneke ile Subhaneke.
Subhâneke dışında yok Subhāneke.

SENİN TECELLÎNİN MÜNÂCÂTI

Benim aslım Sensin!
Sensin benim aslım.

Eğer öyleyse,
O vakit ben hiçbir şeyim,
Bilakis Sensin! Ben.

TECELLÎDEN GELEN MÜNÂCÂT:

Sen Sensin Subhaneke, Neredesiz!
Nerede ve neredenin içinde olan, hiçlerdi.

Sen neredeyi ve neredenin içinde olanı hiçten yarattın:
Her hadas (olan) olağandır.

Sen her olanı olmaksızın olduransın.
Zira Sen olmayı olduransın.

Çünkü olmak mekân ve zamanla kayıtlıdır,
Sen ne mekân ne zamanla kayıtlısın,
Mekân ve zaman Senin birer tecellîlerindendir.

Her olanı olduransan,
O durumda ne olan ne olağansın.

Ancak olanı ve olağanı olduransın.
Ne varlık ne varlığı olansın.

Çünkü var oluşun mekânı ve zamanı vardır.

Ama Sen ne mekanla ne zamanla kayıtlısın,
İkisi de Senin tecellîlerindendir.

Sen her muhdasın Muhdisi isen (varlıkların, yaratılanların Yaratıcısı isen),
O zaman Sen ne Muhdas ne de Hadis'sin,
Ne mevcudsun ne de vucudu olansın (çünkü bunlar zaman ve mekanla kayıtlıdır),
Ancak Vâcibu-l Vucud (Varlığı zorunlugu olan),
Vâcidu-l Vucud'sun (varlığa şekil Veren).

Ve zaman ve mekânda her var olanın Vacidi'sin (Varlık Vereni).

Her mevcud olanın mekânı ve zamanı vardır,
Ama her üçü de Senden olandır ey Muhdis.

O yüzden Senin ne mekanın ne de zamanın vardır.

Sen ne mekânda ne zamandasın ne de Muhdas'sın,
Çünkü bunların hepsinin Yaratıcısısın,
Mevcud değil, ancak vucudu olmadan Vâcibu-l Vucud'sun,
Zira vucud muhdas'tır ve mevcud olanın mevcud olduğu
bir yeri vardır,
Ve hepsi muhdas (olan), Sen ise hepsine Muhdis'sin
(Olduran).

Senin üzerimdeki tecellînde,
Seni bende görüyorum,
Seni neredesiz görüyorum!

Beni neredesiz görüyorum.

Anca bir çağrı var:
Sen Vâcibu-l Vucud'sun,
Vâcidu-l Vucud'sun,
Ez-zaman ve el-mekânı belirli bir şekilde Vareden,
Zamansız, mekansız,
Mevcud olmadan ancak Vâcid olarak hepsinden
münezzeh...

Neredesiz, ne zamansız ve nasılsız!

RAĞİB MÜNÂCÂTI

Herkes Senden istiyor,

Fakat ben Sana gelmek istiyorum;
Seni istiyorum.

Herkes Sana kulluk ediyor,
Fakat ben Senin ibadetinim.

Herkes Seni seviyor,
Fakat ben Senin sevginim.

Bende ben yok, çünkü bende Sen varsın.

Beni dünyada toplayıp yaktılar,
Sevgi olarak;
Sende ki,
Senden,
Sana,
Seninle kalmam için.

FANİ MÜNÂCÂTI

Ben zaten hepten gittim,
Sana âşık olduktan,
Yok olduktan,
Yandıktan,
Ve buharlaştıktan sonra.

Sadece Sen kuşattın beni.
Senin muradın olduğum için;
Sen benim göğsüme İnşirah verdin.

Hatta Musa (as) gibi dilemeden bana verdin.
Ancak habibine (sas) yaptığın gibi yaptın.

Beni istediğin için, isteğim olmadan beni aldın!

Eğer Habibine (sas) Kevseri verdiysen,
Bana mirasçısı olarak kuyuyu verdin.

Sen beni kendine çektin;
Ta ki ben Seninle,
Sende,
Senden olana kadar.

O zaman bütün ‘ayan ve ağyarı Senden tecellî olarak gördüm,
Fakat kendimi ise Senin muradın!

O vakit benim ne muradım var ne de varlığım,
Sadece Senin muradınım.

MÜNÂCÂT

Ya Hu!
La ilahe illa Hu sırrı ile,
Benim ruhum Seni çağırıyor:
Hu'dan baska Hu yoktur.
Ve bütün Ha, Hi Senden Sanadır.

Bütün Hi'lerin adına,
Sana sesleniyorum:

La İlaha İlla Hu
Senin Nurun ile
Hi'deki Nun ن Sırrı ile;

Seni tanıdım,
Ve Sana geldim.

Hi'nin hakikati ile Hu'yu gördüm.

ÖZLEM MÜNÂCÂTI!

Özlemim beni öyle yaktı ki tamamen özlem oldum.
Sonra sevgin beni öyle yaktı ki tamamen sevgi oldum.

Ben Senin için özlem ve sevgiyim.
Sevgim yedi gökte...

Özlemim ise yedi arzda...

Yaratılışımdan sonra,
Ruhum Senin Sevginle aşağıya indi...

Bedenim topraktan gelişti,
Toprakta sevgi ile...

Özlemin kanatları ile gelişti,
Ta Arş-u Âlâya kadar.

O nedenle ikisi tavaf yaparlar...
Sonsuz!

GARKOLMUŞUN MÜNÂCÂTI

Senden nasıl isteyebilirim ki,
Sen bendeyken!

Kendimi nasıl kaybedebilirim ki,
Ben Sanayken!

Bana kim zarar verebilir ki?

Seninleyken bana biri fesat yapsa,
Kendisine yapmış olur.

Senin sevgin balığı olduğum bir denizdir,
Onun suyu hem suya kandırır hem yakar beni.

Senin sevgin bende hem güneş hem ay, ateş ve hidayet,
Senin beni gark eden sevgi denizinde.

Neye ihtiyacım var ki? Hiç!

Ne yemek, ne içmek ne de sahil.

Zira Sen bendesin,
Ve ben Sende ve Sanayım.

SENDEN SANA MÜNÂCÂT

Benim Sana olan sevgim Sendendir.
Benimki Senin ve Seninki benimdir.
Seninki Sanadır, İsteseler de istemeseler de.

Benimki Senindir Senden bana,
Benden Sana gitsin için.

Sen Seninsin.
Ve Seninki bana yansımaktadır,

Çünkü ben Seninim.

Sen benimsin ve ben Seninim.
Benimkiler ise Senden Sanadır.
Tıpkı Senden Sana olduğu gibi.

Bu halde iken müşrikleri ehl-i tevhid görüyorum,
İsteseler de istemeseler de,
Hepsi de Senin mülkünde,
Senin tüm mülkün ise tevhidde
Ya ihtiyari ya izdirari.

Tevhidde olanları gördüm.
Yahuda İsa (as)'ya hıyanet etti,
O'nun için kurban edildi.

Bu zahirde böyle olsa da,
Hakikatte İsa (as)'yı göğe gönderdi.

İkisi de yukarı; Sana geldiler.

Hem kurban hem kurban edilen,
Birisi ruh ve bedenle,
Diğeri ise sadece ruhuyla.

Gökte İsa (as)'yla karşılaşıp selam verince,
Çarmıha gerilen Yahuda'yı da gördüm.

Tur Dağına varınca,
Musa (as) ile görüştüm ve sordum:

Sana hitap gelince ne istedin ya Kelîm?

"O'nu görmek istediğimi söyledim" dedi o Kelîm.

Beni şaşırtan;
Nasıl?
Nerede?
Ne?
Niçin öyle istedi!

Bu nedenle bayılıp düştün,
Ta ki ruhun O'nun Sevgisini tatsın,
Yukarılara çıkartsın,
Ve o makama ulaştırsın.

Halil'inle (as) ateşte karşılaşınca,
Sordum, ateş seni niye yakmadı diye?

Halil (as) dedi ki "Ben ateşte değildim".

Ben Subhanehu ve Teala ileydim,
O'nun sevgisini yaşamakla meşguldüm.

Cehenneme vardığımda sordum:
Ya Amr (Ebu Cehil), senin ruhun nerede?

Zira Cehennemde göremedim.
Bunun üzerine dedi ki:
Ruhum O'nun sevgisini ta Kalu-Bela'da tattı.

Bu nedenle beni Cehennem'de bıraktı gitti O'na.

Benim ruhum O'nun Nur'undandır,

Bu nedenle O'na döndü gitti.
Ve beni O'nu seven ateşte yalnız bıraktı.

Ateş beni alıp O'na götürünce sonunda,
Ruhumla bedenim huzurunda tekrar kavuşacak,
O'nun nurunu görüp, sevgisinin tadını yaşayacağım.

Cennete vardığımda,
El-habib'in (as) yanında Sıddık'a rastladım.

Sordum: Buraya nasıl ulaştın?

Dedi: "El-habib'e tabi olduğum için",
"Beni aldı O'nun sevgi denizinde yüzdürdü" dedi.

El-Beytu-l Haram'a geri dönerken,
El-Aksa yanından geçtim,
Tüm peygamberleri (as) beni bekler buldum.

Hepsini selamladım ve imamı gördüm.
İmamın ardında İsa (as)'yı gördüm.

Peygamberler (as) namaz kametini bekliyorlardı,
Ahir zaman imamının ardında namaz kılmak için.

Bunun üzerine El Habib'e sordum:
O imam da kim?

El-Habib (as) cevap verdi…
Ama O'nu gördüm, kim olduğunu bilemeden.

Bunun üzerine habibim beni işaret ederek: Sen benim

oğlumsun dedi.

NÛRUNDA FANİ OLANIN MÜNÂCÂTI

Hain, Seni tanıyıp da bir günahı da tanıyandır.
Hain, Seni müşahede edip de başkalarına bakandır.

Mel'ûn ve hain onlardır ki Sana gelirken her şeyde Seni görmeyendir.

Zalim, Senin rahmetini yaşayıp da iblise merhamet etmeyendir.

Ve onun (şeytanın) kibrinden gelen ilk günahı için üzülmeyendir.

Ancak ne yaparsın, kendisi istediği için öyle oldu.
İşte Senin rahmetindeki adaletin.

Nur'unun mihrabında sevgimi sevgine secde ettiriyorum.
Bu secdedeki tesbihim ise:

Mel'un iki körlüktür... Seni bulamayan ikili.
Ölü...Seni sevmeyendir.

Hain..."İlah yoktur, ancak Senin sevgin vardır." demeyendir.

"De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."
(ĀL-İMRÂN, 31)

SARHOŞ MÜNÂCÂTI

Benim Sana sevgim Senden banadır.
Senin bana olan sevgin sevgi denizine beni garketti,
Kuşattı, eritti, en sonunda sarhoş etti.

Senin sevgi denizin mürekkep olsa da benim sevgimi yazmaya kalksa, yazamadan mürekkep tükenirdi,
Çünkü o sevgi Senin sevgindendir.

Üzümden sarhoş olanlar unutmak için, kendilerini kaybetmek ya da Senden kaçmak için içerler.

Ama benimkisi: Sana kaçmak, Senin mülkünde dolaşmak içindir,
Ta ki Senin muhabbet denizinden sarhoş olanlarla birlikte içene ve kucaklaşana kadar.

Şehitleri gördüm, kuşların karınlarında, cennet duvarlarının, ağaçlarının ırmaklarının üstlerinden uçarlarken.

Orada şarap ırmaklarından sarhoş olana dek içtik.
Senin aşkında sarhoşuz, garkolmuşuz.

YÛSÛF (AS)'UN GÜNEŞİ VE AY'I

Güneş DAV' (ateş), Ay ise NÛR (ışık) yapıyor.
Benim Sana olan Sevgim, kalbimin dav'ı.
Sevgilin olan ay'ın (sas) nûrûndan süzülerek gelir.

Ve habibinden (sas) gelerek,
Yûsûf (as)'un güzelliğinden üzerime tecellî eder.

MÜNACÂT

Senin sırrın benim içimde:
Onu Sen bana verdin,
Onu muhafaza edeceğim için.

Sen ismini bana bağışladın,
Onu büyütecek ve mübarek kılacak,
Ve ona ibadet edecek olduğum için.

Ben Senin mülkündeki Senin sırrınım.
Çünkü Sen beni onunla ve onu da benimle bağladın.

MÜNACĀT

Onlar körler:
Evet onlar öyleler,
Çünkü ne Seni, ne de Senin üzerimdeki tecellîni görüyorlar...

Nemrûd'un ateşi onları yaktı ve benim kalbimse Senin sevginle yandı,
Ta ki bir bütün olarak Sende yanana kadar.

Ben Senin ışığınım ve onlar ise ateşin külleri.

MÜNACÂT

Sen bana borçlusun:

Evet, Sen bana rızkını borçlusun.
Fakat ben de Sana itââti borçluyum.

Ben Sana henüz itâât etmeden, Sen bana olan borcunu tamamen ödedin!

O halde Senden, Sana olan borcum için ihsânını ve rahmetini bekliyorum.

Çünkü Sen Elganî'sin ve ben ise el-fakîrim.

MÜNACÂT

Sen ALLAH'SIN ve ben ALLAH'a aitim!
Senin muradın olduğum için, Seninim.

Sen benim içinsin,
Bende Sana, Senin içinim,
Sen benim için seviyorsun.
Benim Sana olan Sevgim Sendendir, burada sevgi Biziz.

MÜNACÂT

SEN, Sensin
Ben Seni Seninle kalbimin gözleri ile gördüm!

Benim burada olduğum için, Sen de buradasın.
Fakat Senin burada oluşun, benim burada oluşum gibi değil.

Senin 'buradan', beni ve benim 'buradamı' murad etti.
Senin muradın ikimizi de varetti.

Ey, ne burada ne de orada olan!
Bilakis orada ve şuradayı sadece istedin.
Buradakiler ve oradakiler burada olana kadar...

Tüm buradalar oradalar ve oradalar da buradalar,
Beni buraya getirene kadar, ne orada ne de burada idim.

Beni buraya getirene kadar, bende orada idim.
Seni nasılsız gördüm, Musa (as)'nın istemesi gibi
istemeden!

O Musa (as)'nın muradı idi.
Lakin ben Senin muradındım ya.
Senin yanına geldiğimde, beni bir bütün olarak Senin
içinde yaktın.

Halil (as)'inin ateşi Nemrud'dan idi.
Fakat benim ateşim sevgimizin ateşiydi!

Öfkelendiğinde denizdeki balık o'nu (Yunus as) yuttu,
Fakat benim Sana olan sevdam beni yuttu.

Eğer İbrahim (as) Senin Halil'in ise, bende Senin
Habîbindenim.

Ve Senin habîb'in, Senin murâdındır.

... O vakit ben Senin muradınım ve buradayım.

ZALİM MÜNÂCÂTI

Rabbi!

Sen Elaziz'sin.
Ben ise günahkâr.

Sen Elkerim'sin,
Ben fakir.

Sen Elalim'sin,
Ben ise cahil.

Sen Eladil'sin,
Ben zalim.

Senin sıfatların sadece Sana uygundur,
Benim sıfatlarım ise bana,
O halde ben Sana,
Senin sıfatların vesilesiyle,
Benim sıfatlarımla sesleniyorum;
Onları izlemek için değil,
Senin Sıfatlarınla beni izlemek için.

İlahi:

Seni seven olarak, Seni çağırıyorum,
Benim sahip olduğum tek şey, Senin sevgindir.

Benim amellerim ve ben sadece sevgidir,
Bu Senden Sana olan sevgidir.

Çünkü Sen sevilmeye layıksın.

Sen bana Seni sevebilmeyi hediye ettin,
Sen Elmecid'sin.

Karşılığında bir hediye beklemeden hediye veren,
Ve verdiği hediyeleri geri almayan.

Ben Seni böyle tanıyorum.

Senin beni tanıdığın gibi davranıyorum,
Beni yarattığın gibi.

Ve benim Seni tanıdığım gibi,
Davranışlarım gibi değil.

Benim arzum, Seninle buluşmaktır,
Ama Seni tanıdığım gibi.

Sevenle Sevilen olarak,
Senden beklediğim gibi.

Senin Cemaline bakmak...
Senden başka bir şey görmemek,
Konuşmamak ve başka lezzet almamak,
Bu benim Cennetimdir,
Elkerim olan Senden beklediğimdir...

İlahi ve Rabbi:

Ben Senin Rububiyyetinle Uluhiyyetinde yok oldum.

Beni kuşatan Sıfatların ile.
Senin istediğin gibi, Seni sevmek için.

Beni öyle bir hale getir ki,

Senin istediğin, sevdiğin ve uygun gördüğün şeyleri isteyeyim.

Senin yaratıkların arasında ben hiçim.
Ama bir şey var: Sana olan sevgi, Sana olan sevgi.

Uyuduğum zaman tek derdim şu ki:
Aklım yine de Seni düşünsün.

Ama umut ederek, ya uyku halindeyken Seninle buluşmak,
Ya da tekrar uyandığımda yine Seni düşünmek.

Ama dünya tarafından alıkonmadan.
Dünyada olduğum sürece bana sadece Sen varsın.

Ama bu düşman da var.
Seninle buluştuğum zaman, sadece Sen varsın.

Ey Kendisine olan sevgim ile Kendisinde yok olduğum,
Benim varlığım sadece Sende...

Senin sevginde ebedî kalanım ben.
Dünya beni yordu…

Senin sevgin ile onun arasındaki kavgadan.

Bana onu yenmeyi nasip et ki,
Benim Sana olan sevgim hür ve ebedî kalıcı olsun.

GECE MÜNÂCÂTI

Ve Senden başka kimden isterim ki;

Sensin MÜNÂCÂT edenlerin, Korunağı!

Senden başka kime sığınıp, kime giderim!
Ve Sensin sığınağı, yanında olduğun itaatkâr muhtaçların!

Eğer beni kabul edersen; bilirim ki, fadlındandır!

Ve eğer beni bırakırsan;

Hüsnü zan'la bakarım Sana,
Zira kaybetmemi engelleyeceksindir!

Tüm kapıları Sana bıraktım,
Sadece sevginin kapısı,
Kırılmış olan züll içinde fakirlik kapısı hariç!

Sana gelmiş bir aşığı geri mi göndereceksin!
Asla bir puta (haşa) secde etmedim!

Firavun gibi (ben sizin Rabbinizin üstündeyim! dediği gibi) asla demedim.

Fakat Sen ona bile Halîm ve Rahîm'sin!

Benim ruhum ve vücudumun her zerresi sadece Sana,
Sende olan sevginin mihrabında secde etti!

Senden Sana istiyorum,
Senin dışında olmayan, Senden başkasından değil!

MÜNÂCÂT

Ey yüksekte olan;
Senin fadlından Senin teveccühünle sesleniliyor.

O zaman Senin celaletine yaraşır olarak...
Seni çağırana; aşağıya iniyorsun.

Teveccühün'den, Seni çağıranlara,
Ve sırf Senden isteyenlere;
Korku ve umut arası isteklere, icabet ediyorsun.

Ey, Rububiyyetinin sırlarıyla bütün yaratılmışlara; hem dost hem düşman olanlara bile.

"SUBHANE HU O'nun yüksekliğine"
"SUBHANE HU"
Kendisiden başka her şeye Aziz olan!

Sen fadlın ile veriyor, hikmet ve adaletin ile önlüyorsun.

"SUBHANEKE Ya Allah"
"SUBHANEKE Ya Allah"

Senin vermen ancak bir muraddır (bir istemek) ve Senin önlemen de ancak bir muraddır (sadece bir isteyiş).

Sırf Senin istemen yeterlidir,
O zaman Senin isteğin, istediğin gibi, istediğin vakit olacak.

Senin isteğin iki harf arasındadır:

,Kef' ve ,Nûn' yani "Kûn fe ye Kûn" "Ol der ve olur."

O halde Senin isteğin,
İstediğin gibi,
İstediğin vakit,
Engelsiz ve başka şeylerle karışmaksızın gerçekleşecek.

"Subhaneke Subhanek"

Senin Subhaniyetinle Seni tesbih ederim ya Subhan!
Ve Senin hamdinle Sana Hamd ederim.

"Subhaneke ve bi hamdike"

Bütün meleklerin,
Bütün peygamberlerin,
Bütün velilerin,
Bütün salihlerin
Bütün kulların,
Ve bütün yaratılmışların.

Ve ‚Subhaneke ve bi hamdike', ‚Subhan ve Hamd' ile,
Sana Tesbih ve Hamd yapan her şey.

Sana Tesbih,
Sana Hamd,
Senden Seninle Sana Ledunni tesbih ve hamd ederiz, ta ki bizi hamd ve tesbih edenlerden say.

Ve Sallallahu ala Seyyidina Muhammed
Ve alâ âlihi ve sahbihi ve sellim.

MÜNÂCÂT

YA ALLAHU!
A Ha'dır,
Ha Hu'dur,
Hu ise Hi'dir,
Ve hepsi oldukları gibi,
Herşey hiçbir şeydi,
Hiçbir şey.

Ne 1 vardı ne 2, hiçbir sayı yoktu.

A sayı olmak istediğinde,
Sadece bir murad vardı yani O'nun muradı.

A veya Ha veya Hu veya Hi olarak değil,
Onlar sadece O'nun muradını tanımamız içindir.

O (A, Ha, Hi veya Hu), Kendisini tanımamızı istediği için,
Böyle isimlendirdi Kendisini,
Ama O "A, Hi, Ha veya Hu'nun" üzerindedir,
Sadece anlamamız ve o isimler vesilesi ile Kendisine kulluk etmemiz için o isimleri bize verdi.

"MUTLAK İZZET SAHİBİ OLAN RABBİN, ONLARIN YAKIŞTIRDIĞI NİTELEMELERDEN MÜNEZZEHTİR."
(SÂFFÂT, 180)

Evet, O'nun isimleri ve sıfatları sadece senin O'nu tanıman içindir.

Hakikatte O, o isimlerin ötesindedir.

Bunlar ve onlar sadece akıl içindir.
Ve akıl ise nakıs ve acizdir.
Aksi takdirde akıl nasıl idrak edebilir?
O'na kulluk eden hakikatte O'na kulluk edemez.
Ancak O'nun muradı onunla hedefine doğru gider.
Ve O'na kulluk etmeyen de O'na doğru gitmiştir.
Bir şekilde yine O'nun muradından dolayı kulluk etmiştir.
Ancak onun aklı yalancı ve dolandırıcıdır.

"GÖKLERDE VE YERDE KİM VARSA, RAHMAN'A KUL OLARAK GELECEKTİR."
(MERYEM, 93)

"YEDİ GÖK, YER VE BUNLARIN İÇİNDE BULUNANLAR ALLAH'I TESBİH EDERLER. HER ŞEY O'NU HAMD İLE TESBİH EDER."
(İSRA, 44)

Sen bir kendine bak!
Kendini nasıl değerlendiriyorsun?!
Ruhunun nerde, nasıl ve ne olduğu konusunda,
Aklının asla alamayacağı sonsuz bir sırsın!
Sen hiçbir şeysin.

Sana aklın niçin yalan söyler ve kendini kandırmak ister?

Ben sana bildiğim gibiyi söyleyeceğim.
Eğer sen biliyorsan asla kimseye söyleme.
Ancak benim bildiğim gibi O'na kulluk et.
Orada A'yı bulursun.
Hi, Ha ve Hu'yu kendinde bulursun.

Her şeye rağmen.
Ben ahımı saklıyorum.
Senden Sana!
Benim ahımı görüyor musun?
AH, AH, YA ALLAH!

MÜNÂCÂT

Subhaneke Allahumme ve bihamdik.
Senin tesbih ve hamd'in ile,
Meleklerinin tesbih ve hamdleri ile,
Bütün nebi ve rasullerinin (as) tesbih ve hamdleri ile,
Bütün veli ve salihlerinin (ra) tesbih ve hamdleri ile,
Ve bütün yarattıklarının tesbih ve hamdleri ile,
Hepsinin Sana ettikleri hamd ve tesbih ile,
Hepsinin sayısınca,
Ve baki hamd ve tesbih ederim, Sen Baki kaldığın sürece
Ya Allah.

Bu hamd ve tesbih ile bizleri şükredenlerin ve hamd ile tesbih edenlerin yerlerine ve makamlarına ulaşmayı nasip eyle.

Ya Rabbi bizim Cennetimiz Senin rızan doğrultusunda Senin rızan ile hamdden, şükürden ve salavattan inşa edilsin.

RABBİM!
Ben Senin kulunum.
Sen benim sevgili Rabbimsin.

Sana nasıl Cennetin için kulluk edebilirim, ya da Seni nasıl

Ve başkaları seni akılsız bir deli olarak görürlerse,
Bil ki, A, Ha, Hi ve Hu'yu görmüşsün,
Oysaki onlar halen kör.

Ve sen buna ulaşırsan,
Artık kendini bulamazsın.

MÜNÂCÂT

Ya Hu!

Ey, sevgisinde kaybolup yok olduğum,
N'olur bana daha merhametli ol!

Seni seviyor ve kendimi yakıyorum,
Benim için senden gayrısı yok!

Ya Ha!
Ey benim Sevdiğim;
Seni sevene Rahîm ol!

Senin Nûrun onun yangınıdır,
Ben zaten neyim ki!
Ben zaten hiçim ki!
Sen bana verdin, benden almak için!
Sen beni sevindirdin, beni dövmek için!
Beni yedirdin ki, kurban etmek için!
Sen Elaziz'sin!
Sana ne olur ki!
Bana böyle yaptığında!
Sen el Kerim'sin!
Benim ah çekmemi seviyor musun?
Ya Hi!

Cennetin için sevebilirim!

Cennet de zaten Senin kulun ve Senin yarattığın!
Böyle nasıl sevebilirim!

Böyle olmaz ki! O da benim gibi, kul kula, kul için... nasıl olur.

Benim Seni sevmem ve Sana kulluk etmem Sana olan sevgimdendir.

Ve ateşten nasıl korkabilirim ki!
O da Senin yarattığın benim gibi bir kul iken!

Yaratandan değil de yaratılan bir kuldan nasıl korkabilirim ki!

Sana yemin ederim ki,
İkisini de Senin sevginden unuttum.

Ve öyle olmadığında, beni cennetten alıkoy ve beni ateş ile yak.

Ama bırak Seni daha çok seveyim ve beni bundan alıkoyma.

MÜNÂCÂT

Senin imkân tanımanla Sana şehâdet ederim.

Ki Senin imkân tanıman, bilinen her yüksek şeyden daha yücedir.
Subhâneke! Sen onların vasıflandırmalarından yücesin...

Varlık, senin varlığınla sana şâhit olanın gözü.
Gözler ise senin varlığının delili.
Ve gözlerden, var olmaktan ve şâhid'den önce sen mevcûdsun.
Sen, (kendi nefsin) senin nasıl olduğunu bilmiyordun.
Ve sen nerede olduğunu bilmeyen bir varlıktın.
Sen, kendi zâtına uygun özelliklerle nitelendin.
Ki bu zâtın, sıfatlardan önceki sen ilmidir.
Seni bilmeleri için yaratıldığın zaman, sıfatlar var edildi.
Subhâneke!
Sen Zâtınla, mahlûkâtın seni bilmesinden münezzehsin.
Yokluk varlığın delilidir.
Varlığın aslı yokluktur.
Varlık ve yokluk, senin varlığının gözlerinin şâhididir.
"Eyne"(Nerede) varlık değilken neredeydi?
"Keyfe"(Nasıl) varlık değilken nasıldı?
İkisinde de zaman yoktu.
Sen (insan) "nerede"nin mekânla birleştiğisin.
Ve nasıl olan her "nasıl"ın sıfatla birleştiğisin.
Ve sen bu ikisine zamanı kattın.
Ve hepsi O'nun murâdıyladır.
Varlık vardı ve senin için bir bilinmeyen değildi.
Öyleyse bilinmeyen kimdi!
O'nun varlığıyla varlık bilgisi, senin varlığının bir delilidir.
Varlığın gözleri, senin vahdâniyetin için bir şahid'di.
Varlık ve şâhit dili ile şehâdet ederim ki;
(Varlık diliyle Sen'den başka bir ilâh yoktur.)
Sana kulluk haktır.
Varlık sana kuldur.
Senin vermen fazilettir.
Alman ise adalettir.
İntikam adalettir.

Hayır ve şer adaletin terazisidir.
Bu ikisi olmaksızın terazi yoktur.

Ey sayısız tek olan!
Ey sonsuz bir olan!
Zâtına karşı Zâtının bilgisiyle bildiğimle Sana şehâdet ederim.
Senin izzetinin büyüklüğü ile yüce azizliğine şehâdet ederim.
Ve nitelikler, Zâtının sırrı olan sırların nitelikleridir.
Şüphesiz ki sen, ariflerin senin hakkında bildiklerinden,
Ve vasıflandıranların senin hakkında vasıflandırdıklarından münezzehsin.
Varlık varlığıyla âcizdir.
Güç yetiremeyen muhtaçtır.
Teklik - birlik Sen'indir.
Muvahhid (birleyen) ise, yalnızca Sen'in tekliğin içindir.
Senin birliğin iki zıt iledir:
Sen var ettiğin zaman onun varlığı,
Ve Senin bilinmeyen ilminin murâdındaki yokluğu.
Ben bir yokluk iken de, Sen'den başka bir ilâh yoktur.
Ben "nerede" ve "nasıl" iken (bir mekâna ve sıfata dâhil iken) de Sen'den başka ilâh yoktur.

MÜNÂCÂT:

Rabbim!
Senin râzı olduğunu istiyorum Sen'den,
Râzı olduğundan başkasına râzı etme beni!

Seni râzı eden iyiliklerle,
Sana nasıl kavuşacağımı öğret bana!

Bana hatırlat ki Sen'i unutmayayım!

Gafletim affını,
Ümitsizliğim içindeki;
"Sana merhamet edildi!
Sana merhamet edildi!"
Nidânı arzulamakta.

MÜNÂCÂT

Fakîr Münâcâtı

Rabbim!
Sen affedici oldukça Sana olan hüsnü zannım,
Sana (bilip de unuttuğum günâhlarıma rağmen) yakartıyor.
Bağışla ve affet yâ Kerîm,
Fazl-ı ihsânın üzerime olsun yâ Azîm!
Günâhlarımı örttün,
Günâhlarımı sevaplara tebdîl etmekle üzerime olan nimetini tamamla.
Seninle buluşmamdaki halimi ilk geldiğimdeki gibi pak eyle!
Sana sığınıyorum eğer âdilsen,
Eğer bana hesap sorarsan ben de Sen'den fazlını soracağım.
Tarttığında teraziyle tartma.

MÜNÂCÂT

Rabbim!

Senin râzı olduğunla seviyorum Seni.
Beni Sen'in sevginden başkasına râzı etme.
Bana öğret ki nasıl kavuşayım Sana;
Senin râzı olduğun hayırlar yoluyla!

Bana hatırlat ki, Seni unutmayayım!
Benim gafletim, ümitsizliğim içinde,
Sen'in affını arzular ve Sana nida eder;
"Merhamet et...Merhamet et."

MÜNÂCÂT

Medine Münâcâtı

Ey fadlından kendisine münâcât yapılan ve bu yüzden münâcât yapanın olduğu,
Kendisine münâcât yapmayanın ise Rubûbiyetinin sırrıyla Yine de hayatının gereklerini karşılayan.
Ey kuluna gece yolculuğu yaptıran ve tesbih ile kendisini tenzih ettiren.
Ey kapısının önünde Sevgilisinin vesilesiyle,

Sevgi dolu beklediğim, kulluğun zillet kapısından girmek için bekliyorum.
Bütün kapıları bırakarak Habîbine tâbi olarak,
Senin sevgi kapından ubûdiyete ermek için.
Ey kendisini bütün yaratılmışlarda İlâh olarak gördüğüm,
Seni görmesem de aynen görüyormuş gibi kendimi
Sana kul eylerim, kulluk yaparım.

Ey zikredilen ve zikriyle kalplerin tatmin olduğu.
Ey kendisine şükredilen ve o şükürle nimetini artıran.
Ey kendisinin hamdi ile kullarının derecesini yükselten.
Sen Subhân'sın ve Azîz'sin,
İzzetiyle bütün mahlûkâtın kendisini İlâh kabul ettiği ve kulluk yaptığısın.
Ey bizi hesaba çeken ama kendisi hesaba çekilmeyen,

Ey kendisine istiğfâr yapılan rahmet ve yağmurun yere inmesi için,
Hepimizi bağışlanması ve rızıklandırması için.
Her yerde öyle birini aradım var mıdır ki diye,
Her yerde aradım, bulamadım asla Sen'in gibisini.
Sen gibisi ne vardı ne de var olacak.

Her şeyi yarattın ve yaptın,
Sen'den başkası bunları nasıl yapacak ve nasıl yapsın?
Habîbin nûruyla tanıdım Sen'i,
Bu nûru çoğalt ki Sen'i tanımam çoğalsın,
Seni bilmem çoğalsın ki Sana yaklaşmam artsın.
Ona (Habîbullah sas) uymam ilerlesin ve tamamlansın.

Sen nelik ve nitelik ötesi, ne, nasıl, nerede sorulmadan,
Bu soruların kendisi hakkında sorulamayacağı,
Münezzeh, Kendisiyle var olansın,
Bu sorularla değil kendi aslıyla var olansın,
Bu soruların belirlemesiyle var olan değil,
Zâtı ile kâim olansın.

Sen kendinden başka herkes ve her şeyden üstünsün,
En yücesin, en Kâdirsin.

Sen kendinden gayrı her şeyden münezzeh,

Her şeyden münezzehliğinle Subhân'sın.
Kusur ve noksanlardan uzaksın.

Beni Sana misafir olarak davet ettin,
Ben de bu davete karşı "Lebbeyk Allahumme Lebbeyk" dedim.

Kendimi zamanın garibi hissederdim,
Sana gelerek "Lebbeyk Allahumme Lebbeyk" diyene kadar.
Sonra Sen'den daha fazla ikramlara kavuştum.

Senin Habîbinin kapısından geçmeden ancak Sana gelemedim.
Şimdi de Sana Habîbinin yanında diyorum ki:
"Lebbeyk Allahumme Lebbeyk" zamanın garibinden Sana Lebbeyk.
Habîbinin refâkati ile ancak garip değilim,
Ve onunla ancak Sana misafir olarak gelir ve ikram elde ederim.

Dost dostluğu ile konuşarak içinden Sana seslenir ve der ki:
Daha çok ver ya Rabbi, daha çok ver.
Ver ki Sen'i daha çok bileyim ve daha çok seveyim,
Seni ve Habîbinle Sana daha çok yaklaşayım,
Sen yarattığın herkese verirken bol bol,
Seni seven ve Sana kulluk edene hiç vermez misin?

Yarattığın fânilere ve bâkilere verirsin,
O halde Sen'in sevdiklerinin durumu ne olur?
Sen'i Bâki isminle çağırır ve sevdiğin, beğendiğin şeyleri ver deriz,
Ve Sen'i daha çok sevmeyi Sen'den dileriz,
Yâ Rahmân bize Râhimiyetinden ver,
Rahmetinden, Sen'in katından kereminle ver ki,
İkramlarınla Sen'i daha çok sevelim ve Sana daha çok kulluk edelim.

Sen nasıl, nerede sorusu sorulmadan,

Sen olansın ve her şeyi kuşatansın.
İzzet ve fadlınla herşey Sana kulluk yapar,
Ve Sen her şeyi fadlınla kuşattın ve hiçbir şeyi hariçte bırakmadın.
Sen'in yanında hiçkimse kuşatıcı değildir,
Hiçkimseye bırakmadın kuşatıcılığı, ihâtayı o sadece Senindir.
Sen mutlak sıfatlar sahibisin,
Mutlak adalet sahibi ve mutlak kudret sahibisin.
Kimsenin kavrayamacağı nitelikte hem de.
Sen münezzehsin,
Sen'in olduğun gibi değil, Sen'in dilediğin gibi.
Sen'in murâdın ve nimetin doğru doğruyadır, nasıl ve ne zaman istersen.
Sen'in vermen Sen'in istemendir,
Ve Sen'in vermen fadlın ve keremindir, ikramındır.
Çünkü Sen Ğanî'sin, Sen Kerîm'sin, Sen Mecîd'sin.
Nasıl istersen, ne zaman istersen verirsin.
Ben kendimi bulamayayım, ancak Habîbinin nûruyla,
Sen'in sevgini bulayım ve o sevgi olayım,
Başka bir şey istemiyorum.

İşte budur benim hedefim,
İşte budur benim halim, bu benim talebim.
Benim halim Sen'in önünde,
Sen beni biliyorsun oysaki,
Ben beni bilmezken.

Bildiğim ancak kapında zelil olarak beklediğim,
Ben anne babası tarafından kendisine isim verilen biriyim,
Ben Sen'in mülkünde hiçbir şeyim,
Sen bana Sen'i tanıma ve kulluk etme şerefi ve değeri

verdin ,
Ve Sen'den isteme ikramı verdin.

Verdiğin en büyük şeref ise benim istediğim,
Ya da başkalarının istediği gibi değil de,
Sen'in istediğin gibi bir kulluk yapmayı verdin
Elhamdulillah.
Çünkü Sen El-Aliyy ve El-Azîz'sin,
Sen El-Kerîm'sin, Sen El-Halîm'sin,
Sen istediğin gibisin ve biz Sen'den, Sana,
Sen'in istediğin gibiyiz, bizim istediğimiz gibi değil.

MÜNÂCÂT

Sen nasıl isen öyleydin, Ey Bâki olan,
Ey her günde yeni bir meselede olan,
Yaratılanların ihtiyaçlarına göre değişken oldukları gerçekle,
Ve Sen bütün yarattıklarını kuşattın,
Vücudumun her zerresi Sen'in varlığına şâhittir, ey Vâr Olan.

Ve bütün kâinat Sana kul olarak geldi,
Ve kâinatın gözleri ve varlığı Sen'in varlığına şâhittir.
Nasıl unutabilirim ben Seni?
Ve benim varlığım zaten Senin varlığına ve anılmana şâhittir.
Yoksa kendi varlığımı inkâr etmiş olurum.

Yâ Allah
Bütün yaratılanların sayısı miktarınca kalbe sahip olsam,
Hepsi ile Sen'i severdim,

Ve hepsi Sen'in sevginde yok olurdu, bu bir kalpte olduğu gibi.
Ve o kalplerden hiçbiri Sen'den ayrılmazdı,
O kalpler Sen'den başka kimse için asla çarpmazdı.

Sen Subhânsın,
Senden Sana,
Sen Sendesin.

Ama ben Seni Sana hamd ve her şeyin sayısı ile seviyorum,
Ben Sen'in bütün yarattıklarını,
Sen'in Zâtının hatırına sevdim Ey Yaradan.
Ve Senin var ettiğin her şeyi sevdim Ey Vâr Eden,

Gurur ve kibir içinde olanlar,
Ve haddi aşanlar için olan azabına kadar her şeyi...
Senin adaletine olan sevgimden dolayı Yâ Rabb.

MÜNÂCÂT

Ey fadlıyla hidâyetini isediğim!

Ey ihsânıyla vaadini ve keremini cevaplayan!
Meded!
Seni tesbih ederim Ey Kerîm!
Senden başka kimi?
Ve Senin karşıtın (düşmanın, dışındaki) kim?!
Sen'den başka Senin bir benzerin olmasından
Sen münezzehsin! Sen münezzehsin!

MÜNÂCÂT

İlâhi!

Bedenimin gözleri ve kâinat (varlık),
Seni hamd ile tesbih ettiler,
Ve her şeyin şâhitleri, kul olarak Sana geldiler.
Sensin, sadece Sen Ma'bûd.
Sen'den başka her şey kul.
İzzet ile kulluk edilen Sensin ve fadlınla verirsin.
Hikmet ve adaletninle engellersin.
Ey Evvel ve sayısız!
Ey sınırsızlığı ile Âhir!
Sen'in ilmin her şeyi kuşatmıştır,
Senin ilmin Sana gelen fakîrin haline refakatçidir.
Kulluk ve fakirlik kapısındaki zelil, Sana gelir.
Özleyen (arzulayan) Sana gelir.
Ve Senin ilmin dâhilinde ne varsa Sana gelir ve şikayetlenir.
Sana gelene niçin cevap vermezsin?
Ey evirip çevirdiklerinin hallerini;
Yarattıklarının hallerini bilen,
Benden Sana firar ediyorum,
Senin yaratmış olduğunu kim yaratabilir?
Hastalıklı halim bir zulüm gibi,
Ve Senin vechinin nûrunu özlüyor,
Ve Seni arzuluyor kalbim!
Biliyorum ki o bir fâni,
Ancak o, âhireti selâmlıyor.
Ya Bâki bir iyilikle,
Ya da geçip giden bir şer ile...
Benim suskunluğum Senin için midir?
Sana kavuşmamı haber verdiğin için değil mi?
Seninle buluşmamı müjdelediğinin bir işareti olduğu için değil mi?
Ve ben Sana firar ediyorum.

MÜNÂCÂT

Nûrunda Fâni Olanın Münâcâtı

Hain, Seni tanıyıp da bir günahı da tanıyandır.
Hain, Seni müşahede edip de başkalarına bakandır.
Mel'ûn ve hain onlardır ki Sana gelirken her şeyde Seni görmeyendir.

Zalim, Senin rahmetini yaşayıp da iblise merhamet etmeyendir.
Ve onun (şeytanın) kibrinden gelen ilk günahı için üzülmeyendir.
Ancak ne yaparsın, kendisi istediği için öyle oldu.
İşte Senin rahmetindeki adaletin.
Nur'unun mihrabında sevgimi sevgine secde ettiriyorum.
Bu secdedeki tesbihim ise:
Mel'un iki körlüktür... Seni bulamayan ikili.
Ölü...Seni sevmeyendir.
Hain..."İlah yoktur, ancak Senin sevgin vardır." demeyendir.

"DE Kİ: "EĞER ALLAH'I SEVİYORSANIZ BANA UYUN Kİ, ALLAH DA SİZİ SEVSİN VE GÜNAHLARINIZI BAĞIŞLASIN. ÇÜNKÜ ALLAH ÇOK BAĞIŞLAYANDIR, ÇOK MERHAMET EDENDİR."

(ĀL-IMRÂN, 31)

MÜNÂCÂT:

Ya Rabb!

Sana kulluk etmek sevgidir,

Sana kavuşmak mutluluk.
Seni tanımak zenginliktir,
Seninle konuşmak lezzet.
Senin Nûrunu görmek ise Cennettir.
O'nu (Allah) gördüm! O'nun Nûru ile,
Kendisini, kalbimde gördüm.
O'na çekildim, ve garkoldum.
Sonra kendimi Cennette buldum,
Fakat O'nun nûrunun lezzeti,
Çok daha baskındı.
Sonra beni ikisinin;
O'nun Nûru ve Cennet arasında bıraktı,
Tabi ki Cenneti bıraktım,
Ama O'nun Nûru terk edilmez ki.

MÜNÂCÂT

Her şeyde Seni görüyorum, Seni görüyorum;

Kudret,
Azâmet,
Sanat,
Mubdi (varlığı örneksiz ilk olarak Yaratan).
Sen beni azâmetinle, itaatsizliğim içinde görme.

MÜNÂCÂT

Sana halvetimde:

Senin emrine itaat olarak tebessür ediyorum,
Ve Sana münâcât ediyorum;
Ey Yaradan ve düzene koyan,
Subhâneke (tüm eksikliklerden uzaksın)!
Etrafımdakilere bakıyorum ve Senin yarattıklarında,

Seni zikrediyorum; Ne kadar da Yücesin!

Senin göklerini ve arzını tefekkür ediyorum,
Bir örtü olarak geceyi, içindekileri ve (gecenin) gizlediklerini...
Bir geçim olarak gündüzü, ortaya çıkardıklarını ve verdiklerini...
Sana azîm (yüce) isimlerinle ve celâl sıfatlarınla,
Muhabbetimin mihrâbında münâcât ediyorum;

Senin azâmetine ve mutlak kudretine secdem ile:
Ulviyyetin ve izzetin ile Subhâneke.
Gemiler Senin emrine musahhar olarak akıp giderler...
Güneş ve Ay sürekli bir nizâmla seyrederler ...
Tümü Senin fadlın ve rahmetinden...

Sana Ulûhiyyetinin ve Rubûbiyyetinin sırlarıyla münâcât ediyorum:
Subhâneke Yâ Ma'bûd - Her şey Sana kul olarak geldi!
Rububiyyetinle Sana sığınan da, düşman olan da Subhâneke!

Ya Rabbe'l-Âlemîn;
Senin hamdin ile ve Sana hamd edenlerin hamdi ile hamd Sana'dır.
Kalbimde şevk (güçlü özlem) ve yakıcı bir aşk varken,
Ve yanım yataktan uzak iken nasıl uyuyabilirim!

Senin Nûrunun nârı (ateşi) ile Sana münâcât ediyorum,
Gafletten korkarak ve Seni daha fazla arzulayarak.
Senin sıfatlarında ve isimlerinin tecellisinde fânî (yok) olarak!

Her şeyi Senin yaratmandan ötürü seviyorum.
Her şey Sana kul olarak geldi - Senin hamdin ile tesbih ederek.
Senin (kadın) kulunun ve (erkek) kulunun oğlu olan Senin kulunum.

MÜNÂCÂT

Nâr (Ateş) Ve Nûr İle Münâcât

Sen bensin ve ben Senim!
Fakat Sen ben değilsin ve ben Sen değilim!
Ben Senden bir nûr ve Sana bir hasretim.

Sen bana vechinin (yüzünün) Nûru için bir aşk ateşisin;
Sana olan daimi hasretimin ateşinden.
Öyleyse benim Sana hasretim yakıcı bir ateştir.

Sana olan aşkımın ateşi ve onun yakıtı Sana hasretimdir.
Sana hasretimin ateşi ve onun yakıtı (enerjisi),
Senin Yüzünün Nûruna olan aşkımdır.

مناجاة بنار ونور

أنت أنا وأنا أنت !
لكنك لست أنت أنا ولا أنا أنت !
أنا منك نورٌ وشوقٌ إليك .
وأنت لى نار عشق لنور وجهك ؛
من نار شوقى دوما إليك.
فشوقى إليك نار حارقة ،
ونار عشقى لك ، وقودها شوقى إليك ،
ونار شوقى إليك ، وقودها عشقى لنور وجهك

MÜNÂCÂT

Fakirin Münâcâtı

Ey her şeyin mâliki!
Ben Sana fakirim,
Bir şey değildim..
Sen "Ol" emrin ile
Bir şey "Ol" dediğinde-
Ben Sana fakir "oldum"-.

Hiçbir şey ile şey arasındakiler Senin muradındı.
Hiçbir şeydekiler Senin ilmindeydiler,
Şeydekiler Senin kudretindi,
Şeyden sonrakiler Senin ilmindi,
Şey ve hiçbir şeyden öncekiler,
Şeyde ve hiçbir şeydekiler,

Şey ve hiçbir şeyden sonrakiler Senin ihâtandır (kuşatman);
Tâ ki Senin sıfatların eşyâda (şeylerde) tecelli edinceye kadar,
Ürünler (yapılmış olanlar) Senin güzelliğine,
Senin varlığının deliline,
Sen'den başka hiçbir ilah olmadığına işârettirler.

مناجاة الفقير

يامالك كل شيء !
أنا الفقير إليك ،
لم أك شيئا..
وحين أصبحت بأمرك :
"كن" شيئا -
كنت الفقير إليك.
ومابين اللاشيء والشيء مرادك ،
ومافى اللاشيء علمك ،
ومافى الشيء قدرتك،
ومابعد الشيء علمك ،
وماقبل,
وفى,
ومابعد الشيء واللاشيء إحاطتك ؛
حتى تجلت فى الأشياء صفاتك ،
والصنائع جمالك ،
مُشيرة بدليل وجودك ،
وأن لا إله إلا أنت.

MÜNÂCÂT

Kalbî Münâcât

Ey aşkı kalbin nabzı olan,
Benim elbisem ve nefeslerimin havası bulunan.

Zikri ruhumun ve canımın suyu olan,
Nûru karanlıkta yol göstericim bulunan.

Uyanıklığımda ve uykumda ben Onu (Nūr'u) görüyorum!
Sana fakîr olanın elinden tut, bir kurtuluş ve günâhlara bir bağışlama olarak.

مناجاة قلبية

يامن عشقه بالقلب نبضٌه ،
ورداىٔ وهواء أنفاسى،
وذكره ماء لرمق روحى ونفسى ،
ونوره فى الدجى هادىٌ
أراه فى يقظتى ونُعاسى !
خذ بيد الفقير إليك ،
نجاة وغفرانا للمعاصى.

MÜNÂCÂT

Aşk Münâcâtı

Mademki kalbim senin ellerinde...
Öyleyse onu aşkın kanatlarıyla uçur;
Her nereye istersen, istediğin üzere indir,
Onu sadece Senin istediğini sevdir!
Ve eğer sevgi asıl ise, onu (kalbimi) onunla doldur ki -
Senin arşın olsun!

العشق مناجاة

لمَّا كان قلبى بيديك ،
فلتجعله يطير بجناحى العشق ؛ حيثما تشاء،
يهبط على ماتشاء ،
يعشق فقط ماتشاء !
وإن كانت المحبة هى الأصل،
فاملأه بها - ليصبح عرشا لك !

MÜNÂCÂT

Hasret Münâcâtı

Habîbî!

...Ve benim Sana hasretim, yüksek bir aşktandır.
Uzuvlarım denizlerinin ateşlerinde eridi...
Sana fakir olana yüceliğinin nazarıyla merhamet eyle ki,
Böylelikle onun hallerini af ve rıza cennetinde topla,
O ki bağlanma çabasındayken sevgi yok etti kendisini.
Asıllarda (Kur'an ve Sünnet) hasretle yakıcı muhabbet
yolunun yolcusu olarak,
Belki de bir gün vuslattaki buluşmada Yüzünün Nûr'unu
-ayrılıksız- sürekli görecektir.

مناجاة الشوق

حبيبى !
...وشوقى إليك من عشق
عال
فى بحور ذابت من نارها
أوصالى
فرفقا بفقير إليك منك
بنظرة المتعال
تلملم بهافى جنةعفوك
ورضاك حالى
الذى أذابه الهوى سعيا
فى الوصال
سالكا طريق الجوى شوقا
بالأصول
لعله فى اللقا يوما له
فى الوصول
أن يرى نور وجهك دوما لاانفصال .

MÜNÂCÂT

"Usûle Vusûl (Asıla Varış)"

...Vardığımda,
Bana O'nun Nûrundan bir yıldırım isâbet etti.
Sonra âzâlarım onda eridi.
Onu O zannettim,
Fakat o O'nun sıfatlarının tecellîlerindenmiş.
Onda ne düşünülecek mekân var ne de zan.
Sıfatlarla tecellîye vusûl (varış) ayrıntılı bir bağlantı ve
bağlantılı bir ayrıntı,
Nasılsız ve neredesiz.
Öyleyse nasıl, sende, seninle, sana,
Aynı şekilde nerede de!

Onu görmen, gözlerinle değil,
Çünkü gözün bir perdesi var,
Olanlar ancak tecellîdendir;
Benim ruhum ve senin ruhun üzerindeki sıfatlarla.
Ruhlar nedir, onlar ancak;
O'nun nûrunun tecellîlerinden birer nûrdur,
O'nun emriyle olan murâddır!
O'nun katında emir, murâddır.
Murâd O'nun emridir,
O'nun fiili (eylemi) murâddır.
Kef ve nûn iki harftir;
O'nun emrinin yerine gelmesi bu ikisi arasındadır.
Muhakkak ki Evren o ikisiyle olmuştur.
Olmuş olanlar ancak;
usûle vusûl ile olanlardır,
Rabbimin murâdının tecellîlerinden.

الوصولُ فى الأصول

ولما وصلتُ ،
أصابتني صاعقة من نوره فذابت أوصالى فيه ،
فظننته هو --
ولكنه من تجليات صفاته -
ولا مكان للظن فيه ، ولاظن هناك .
والوصول إلى التجلى بالصفات إتصالٌ
بانفصال ،
و انفصالٌ باتصال--
بلا كيف وأين --
فالكيف فيك وبك ولك أنت ،
وهكذا الأين !
ومارأيتَهُ لم يكن بعينك ،
فللعين هناك حجابٌ ،
وما كان إلا من التجلى ؛
بالصفات على روحى وروحك .
ومماالأرواح إلا ؛
نورٌ من تجليات نوره ،
ومراد بأمره !!
والأمر عنده مرادٌ ،
والمراد أمره،
وفعله مرادٌ .
والكاف والنون حرفان ؛
بينهما كون أمره ،
والكون بهما قد كان ،
وماكان إلا أن يكون ؛
فى الأصول وصولٌ -- من تجليات مراد ربى.

MÜNÂCÂT

Senden başkasını değil, Seni görüyorum!

Çünkü Sen Zâtın ilesin, Sen'den başkaları ile değilsin,
Sen nasılsız ve neredesizsin.

Sonu olmayan Bâkî'sin,
Başlangıçsız olduğun gibi,
Her başlangıç ve son Senin murâdın ile!

Ve Senden başkası Senden Sana Seninle;
Senden başka olan ne varsa Senin ile,
Öyleyse Senden başkası ancak Senin murâdın ile.

Senden iki şey ile Sana kulluk ettim.
-Öyleyse benim ibâdetim Senden Sana-,
O hâlde Sen hem Âbid hem Ma'bûd oldun!
Birincisi: Bana fadlından bir ilimle.
İkincisi: Bende takdir ettiğin kudret ile.

Öyleyse Ey Âbid ve Ma'bûd;
Seninle Vucûd (varlık),
Senin için Vucûd,
Sen'den Vucûd,
Sana Vucûd.

Ve Sensin Elvâcid.
Ve biziz el-Vucûd
Ve varlıktaki herşeyin Varedenisin.

Bana benim vucûdum (varlığım) yeter;
Çünkü Sensin benim Vâcidim (Varedenim),
Ve ben Senin için Sanayım,

مناجاة:لاسواك أراك

لا سواك أرى إلاك،
فأنت بذاتك لابسواك،
وكنت بلا كيف ولاأين
كنت.
وباق بلا انتهاء ،
كما كنت بلاابتداء ،
وكل ابتداء وانتهاء بمرادك !
وسواك بك لك إليك؛
وإن كان ماسواك بك،
فلاسواك إلا أنت بمرادك .
عبدتك بإثنتين منك
-فكانت عبادتى لك منك-
فكنت أنت العابد والمعبود !
الأولى:بعلمٍ من فضلك علىَّ.
والثانية: بقدرة قدرتها فىَّ .
فياعابد ومعبود ؛
بك
الوجود،
ولك الوجود،
ومنك الوجود،
وإليك الوجود.
وأنت الواجد للوجود،
والواجد لمافى
الوجود .
يكفينى من وجودى؛
أنك واجدى ،
وأنى لك وإليك،
وما بينهما ؛

İkisi arasındakiler ise;
Benim secdemdeki yakınlığımdır;
Senin için, Senden başkası için değil.

Değişken hâlimde;
Senin Kadâ ve Kaderin ile,
İşimdeki adâletinle,
Bütün işlerimde murâdın ve fadlın ile,
İlminin beraberinde hikmetinle.

Bana emrettin ve ben itaat ettim,
Nidâ ettin (çağırdın) ve ben "buyur, geldim" dedim.
Bana sordun ve ben de cevap verdim,
Fakat bütün bunlarda ben elimden geldiğince çaba gösterdim.

Zayıflığımdan dolayı yetersiz kaldım,
Yetersizliğim El-Kaviyy olana,
Acziyetim El-Kâdir olana,
Günâhım El-Ğâfir olana,
Tevbem ise:
Elafuvv, Elkerîm, Errahîm, Elazîz, Elhalîm olana.

Sana şefaatim: Senin Kendinsin (Kendi hatırına),
Ve ben Senin kulunum,
Kalbim Senin sevgin ile dolu.
Öyleyse Esseyyid, Elkerîm fakir kulunu geri mi çevirir?!
Yoksa Sevgili sevgilisini terk mi eder?!

قربى فى سجودى ؛
لك لا سواك .
وفى حالى المتحول؛
بقضائك وقدرك ،
وعدلك فى أمرى ،
فى كل شؤنى
بمرادك وفضلك ،
وحكمة بعلمك ،
أمرتنى فأطعتُ ،
ناديتَ فلبيتُ ،
سألتنى فأجبتُ ،
ولكنى فى كل ذلك
اجتهدتُ ما استطعتُ،
وبضعفى قصَّرتُ ،
وإن كان فى التقصير؛
ضعفى فهو للقوى
عجزى فهو للقادر
ذنبى فهو للغافر
توبتى فهى:
للعفو الكريم الرحيم العزيز الحليم .
وشفاعتى إليك: جاهك
وأنا عبدك ،
وقلبىَ المليء بحبك.
فهل للسيد الكريم أن يرد العبد الفقير !
أو يترك الحبيب حبيبه ؟!
مجدى داود

MÜNÂCÂT

Senden başkasını değil, Seni görüyorum!

Çünkü Sen Zâtın ilesin, Sen'den başkaları ile değilsin,
Sen nasılsız ve neredesizsin.

Sonu olmayan Bâkî'sin,
Başlangıçsız olduğun gibi,
Her başlangıç ve son Senin murâdın ile!

Ve Senden başkası Senden Sana Seninle;
Senden başka olan ne varsa Senin ile,
Öyleyse Senden başkası ancak Senin murâdın ile.

Senden iki şey ile Sana kulluk ettim.
-Öyleyse benim ibâdetim Senden Sana-,
O hâlde Sen hem Âbid hem Ma'bûd oldun!
Birincisi: Bana fadlından bir ilimle.
İkincisi: Bende takdir ettiğin kudret ile.

Öyleyse Ey Âbid ve Ma'bûd;
Seninle Vucûd (varlık),
Senin için Vucûd,
Sen'den Vucûd,
Sana Vucûd.

Ve Sensin Elvâcid.
Ve biziz el-Vucûd
Ve varlıktaki herşeyin Varedenisin.

Bana benim vucûdum (varlığım) yeter;
Çünkü Sensin benim Vâcidim (Varedenim),
Ve ben Senin için Sanayım,

İkisi arasındakiler ise;
Benim secdemdeki yakınlığımdır;
Senin için, Senden başkası için değil.

Değişken hâlimde;
Senin Kadâ ve Kaderin ile,
İşimdeki adâletinle,
Bütün işlerimde murâdın ve fadlın ile,
İlminin beraberinde hikmetinle.

Bana emrettin ve ben itaat ettim,
Nidâ ettin (çağırdın) ve ben "buyur, geldim" dedim.
Bana sordun ve ben de cevap verdim,
Fakat bütün bunlarda ben elimden geldiğince çaba gösterdim.

Zayıflığımdan dolayı yetersiz kaldım,
Yetersizliğim El-Kaviyy olana,
Acziyetim El-Kâdir olana,
Günâhım El-Ğâfir olana,
Tevbem ise:
Elafuvv, Elkerîm, Errahîm, Elazîz, Elhalîm olana.

Sana şefaatim: Senin Kendinsin (Kendi hatırına),
Ve ben Senin kulunum,
Kalbim Senin sevgin ile dolu.
Öyleyse Esseyyid, Elkerîm fakir kulunu geri mi çevirir?!
Yoksa Sevgili sevgilisini terk mi eder?!

MÜNÂCÂT

Burada ve orada,

Burada olduğumda:
Seni gördüm,
Seninle buluştum,
Seninle konuştum.

Ama sen!
Ne buradaydın,
Ne gördün,
Ne de konuştun!

Orada olduğumda:
Seni gördüm,
Seninle buluştum,
Seninle konuştum!

Beni gördün,
Benimle buluştun,
Benimle konuştun!

Seni böylesine değiştiren nedir?
Ne olmuştu ki?
Burası bura ve orası ora,
Ikisi de aynı kaldı,
ama sen değil!

Sen “Burada” söz almak istediğinde,
"Burada" senden şikayetçi oldu...
Neden müdahil oluyorsun diye?

Ben değil,
Ben içine dahil oldum,
Içinde kaldım,

Ve çıktım söz etmeden.
Ben buradayım.
Ben oradayım.

MÜNÂCÂT

Sual:
Soruyorum, neden cevap yok?
Cimri misin?
Cevap veremiyor musun?
Tanımıyor musun?
Anlamıyor musun?

Eger cevabın yoksa!?
Veya vermiyorsan,
Ne burada ne oradasın.

Sen burada da bir taşsın orada da.
Hayır, taşın hisleri var:
konuşur,
işitir,
görür,
Ama sen değil.

Taş burada orada değil.
Burada senin için bir "Şey"
Yani eşya olarak ve mekandır,
Ya da mekandan bir parça..

Kim kim içindir: Sen ve mekan?
Sen mekan için misin, yoksa mekan senin için mi?

MÜNÂCÂT

Aşkın Üstündeki Havasu'l-Havasın Aşkı

Aşkın beni Sana şikayetine dair:
O'nun sınırlarını aşmışım diye,
Meğer sevenlerin arasında aşkın manası artık kalmamış diye.
Benim gerekçelerim şunlardır ey Hakim-i Azali ve Abadi:
Benim aşkım Senden bana Sana yansır.
Ve Senden olan ise isbat edilesi değildir.
Öte taraftan sevgi ikidir:
Biri avamın sevgisi, ki onunla Sana kulluk ederler.
Diğeri ise onunla kulluk ettikleri havasın sevgisi.
Benimki ise aşkın üstünde, kitaplarda yazmayan bir aşk.
Bu havasul havastır Ayan'nın sırlarıyla Kendin için olan aşk.
Bu ezeli ve ebedidir, aklın ve sözün ötelerinde.
Onlar kendi içlerindeki ezeli ve ebedi canlı olanı (ruh) kavrayamazken,
Benim Sana olan aşkımı nasıl kelimelerle tarif edebilirler.
Peygamberler (as) Seni seçilmiş bir aşkla sevdiler,
Senin onlarda ki Muradın öyle, tıpkı onlara verdiğin ilim gibi seçilmiş.
Şahidim ise katından olan ilmiyle el-Hadr'ın Musa'dan fazla bilerek Kelim'e ilim belletmesidir.
Elbette peygamberlerin Senin seçtiklerin ama Senin Muradınla Sana havas (özel) olanların var, zira Sen onlardan dolayı hesaba çekilmezsin.
Ve peygamberlerin bizi Sana getirseler de, sonrası Sana ve Senin işlerine bağlıdır.
Sen onlarla istediğini yaparsın. Havasul havasına istediğini verirsin ama verdiğinden hesap vermezsin.

Ve Senin habibin beni alıp kendisinde Sana gelirse, ve Sen benimle istediğini yaparsan ve sırlarını açarsan, ben nasıl olur da Senin sırlarını ifşa ederim?!
Ya da Senin işerini kelimelere döker, yazar veya konuşabilirim.
Bu, aşkın beni Sana şikayetine karşı olan savunmamdır.

MÜNÂCÂT

Sana halvetimde:

Senin emrine itaat olarak tebessür ediyorum,
Ve Sana münâcât ediyorum;
Ey Yaradan ve düzene koyan, Subhâneke (tüm eksikliklerden uzaksın)!

Etrafımdakilere bakıyorum ve Senin yarattıklarında Seni zikrediyorum;
Ne kadar da yücesin!
Senin göklerini ve arzını tefekkür ediyorum.
Bir örtü olarak geceyi, içindekileri ve (gecenin) gizlediklerini.
Bir geçim olarak gündüzü, ortaya çıkardıklarını ve gündüzün verdiklerini,

Sana azîm (yüce) isimlerinle ve celâl sıfatlarınla,
muhabbetimin mihrâbında münâcât ediyorum;
Senin azâmetine ve mutlak kudretine secdem ile:
Ulviyyetin ve izzetin ile Subhâneke...
Gemiler Senin emrine musahhar olarak akıp giderler,
Güneş ve Ay sürekli bir nizâmla seyrederler,
Tümü Senin fadlın ve rahmetindendirler.

Sana Ulûhiyyetinin ve Rubûbiyyetinin sırlarıyla münâcât ediyorum:
Subhâneke Yâ Ma'bûd - Her şey Sana kul olarak geldi!
Rububiyyetinle Sana sığınan da düşman olan da...
Subhâneke!

Ya Rabbe'l-Âlemîn;
Senin hamdin ile ve Sana hamd edenlerin hamdi ile hamd Sanadır.
Kalbimde şevk (güçlü özlem) ve yakıcı bir aşk olduğu halde,
Ve yanım yataktan uzak iken, nasıl uyuyabilirim!

Senin Nûrunun nârı (ateşi) ile Sana münâcât ediyorum,
Gafletten korkarak ve daha fazlasını arzulayarak.
Senin sıfatlarında ve isimlerinin tecellisinde fânî (yok) olarak!

Her şeyi Senin yaratmandan ötürü seviyorum;
Her şey Sana kul olarak geldi -
Senin hamdin ile tesbih ederek.

Kadın kulunun ve erkek kulunun oğlu olan Senin kulun.

İlâhi!

Sen Benimsin

Ben Seninim.
O halde, Senin için olan herşeyde benim için ol,
Senin için olmayan şeyde değil!
Tâ ki Senden başka birşeyin bende asla olmadığını bilene kadar!

Ve beni Senin için sevdikleri sevgiyi, benim onları Senin için sevdiğim sevgi gibi kıl.
Ve Senin için olmayanlara ne beni ne de onları ne göster ne de kavuştur.
Tâ Sen benim olana
Ve ben de Senin olana kadar..
Tâ ki hepsi Sana kul olana ve bende Sana olana kadar..
Ve,
Senin için olmayanları ne bana göster nede ulaştır.
Sen benim olana kadar
Ve ben Senin olana kadar...

Herkes Sana kulluk yapana kadar
Ve benden Sana olana kadar...
İlâhi!
Kalbim ve aklım benden çekip gittiler..
Nasıl, ne niçin?
Bilmiyorum..

Kalbim Senin elinde,
Ve benim elimde olanı da Sen yanına aldın...
Bana tek ruhumu bıraktılar...
Nûr olarak kalayım diye.
Senin sevgin benim ölümümü öldürdü,
Zira rûh ölümsüzdür.

İlâhi!
Aklım olmazsa nasıl seçim, tercih yapabilirim ki!?
Senden nasıl sorgu-sual bekleyebilirim ki?
Senden Sana sormanı isterken..
benden sormanı değil.
Zira Sana yaptığından sual edemem ki.

مناجاة العشق لجمال الصانع فى صنعته

Sanatında Es-Sâni'nin Güzelliğine Aşk Münâcâtı

ولو كان فى عشقى سناك جهنم
فنارها لى نعيم وجنات.

Eğer Senin ışığın benim aşkım için cehennemse bile,

Onun (cehennemin) ışığı benim için naîm (ebedî saadet) ve cennetlerdir.

ولو كان فى تركى لعشقك جنةٌ
فجهنم لى هى الأفضل

Eğer benim Senin aşkını terk etmemde bir cennet varsa bile,
Benim için Senin aşkın ile olan cehennem en iyisi..

ولو نزلت بعشقك فى نار جهنم.
لانطفأ لهيبها من نار شوقى لسناك .

Aşkın ile cehennem ateşine düşsem bile,
Onun alevi, Senin diline duyduğum özlemin ateşinden söner.

وصار نور عشقى لك فيها نعيما
ولأهلها أنهارا وحورا وجنات

Sana olan aşkımın nûru, onda naîme (ebedî saadete)

dönüşür,
Ehli için de, nehirlere, hûrilere, cennetlere..

فهل ينام من رأى جمالك
وجمال صنعتك!
حتى رأى فى كل صنعة جمالك !

Peki Senin güzelliğini gören uyur mu,
Ve Senin sanatının güzelliğini!
Hattâ her bir sanatta (işçilikte) Senin güzelliğini görmüşse!

حببى أنت فى كل شىء أراه
ولولا أخذت منى عقلى ما رأيت

Habîbî Sen, gördüğüm her şeydesin,
Velev ki benden aklımı almış olsan, göremem.

قالوا :هذه صنعة..
قلت: أرى فيها جمالك.

قالوا: أرنا كيف ترى ؟
قلت : دعوا له العقل والوجدان !
قالوا : لمن نترك؟
قلت : لصاحب الصنعة؛
تروا بنور عشقه الجمال!

(Onlar) dediler ki: Bu sanattır.
(Ben) dedim ki: Onda Senin güzelliğini görüyorum.
Dediler ki: Bize göster, nasıl görüyorsun?
Dedim ki: Aklı ve vicdânı O'na bırakın!
Dediler ki: Kime bırakalım?

Dedim ki: Sanatın sâhibine ki; O'nun aşkının nûru ile güzelliği göresiniz!

فأنت الجميل وأنت الجمال ،
ولولا الجميل ماكان الجمال.

وأنت الصانع لكل جميل
ولك الجلال والكمال.

وبمكة يتجلى الجلال
والمدينة نور الجمال .

Sen Cemîl'sin (güzelsin) ve Sen Cemâl'sin (güzelliksin).
Velev ki Cemîl olmasa, Cemâl olmaz.

Sen her güzel için Es-Sâni'sin.
El-Celâl ve El-Kemâl Senin.

El-Celâl, Mekke'de tecellî eder.
El-Cemâl'in nûru Medine'de.

S. Magdy Dawoud
06.04.2021

Teveccühler

TEVECCÜH

Allah'ım!
Sen, Sen'den başka hiçbir ilâh olmayan Rabbimsin.
Sen'den, tüm yarattıklarına boyun eğdirdiğin Ulûhiyetinle istiyorum!
Tüm yarattıkların, Sana kul olarak geldi.
Sen'den beni tüm yaratılmışlar için istediğin şekilde kılmanı,
Müslümanları ve ülkelerimizi,
Yarattıklarının ve kuşattıklarının şerrinden kurtarmanı istiyorum!

TEVECCÜH

Kalbim Sen'in nûrunun güzelliğinde eridi,
Ve uzuvlarım da ışığının parlaklığında.
Sen'in nûrunun nûru göklerinin nûrudur.
Ve Sen'in yerinin nûru, Sen'in hidâyet ettiğin Nûr'unu (Muhammed sas) sevmekledir.

Nûr, O'nun (Habîbinin) nûrudur.
Nûr, O'nun kendisi değildir.
İnsan, nûrun aslını nitelemekten âcizdir.
O asıldan gelen Nûr'u (Muhammed sas) nasıl niteleyebilir?

Ey Göklerin ve Yerin Nûru,
Sen bütün noksanlıklardan münezzehsin!
Sen her gün başka bir iştesin.
Hal, hallerdir;
Ve varmaya yükselmektir.
Hal bağlantı kurmaktır.
Ve geri dönmeyen (geri dönüş olmayan) ayrılıktır.

Beni Sen'in için ayırdın.
Beni Sen'den başkasına bırakma!
O'nun nûrunda eriyenin, nasıl ayakları olur!
Ben ben değilim. Benim için Sen'in nûrundan bir yer ya da varlık var mıdır?

O siliyor ve sabitliyor. Kitapların anası O'ndadır.
Benim O'na olan günâhlarımı gören,
Ve günâhlarıma rağmen O'na gelmem için beni çağıran,
Bütün noksanlıklardan münezzehtir.

Bana O'nun nûrunu gösterdi,
Ve beni O'na çekti.
Ve bana Kitâbın içindekileri unutturdu.

Ey borç alan, veren Sen'sin!
Ey öldüren, dirilten Sen'sin!
Ey azab eden (acı veren),
Rahîm (merhametli) olan Sen'sin!

Eğer Sen'in sevginde benim için azab (acı) varsa,
Bende daha da arttır!
Keşke Sen'in kim olduğunu hakkıyla bilselerdi!
Sen Sen'inlesin ve Sen Sen'den başkası için değilsin!
Sen'in dışındaki her şey Sen'in ve var ettiğin yokluğun kim olduğunu bilsin!

O kendisini unuttu ve Sen'i unuttu!
Tüm zamirlerle (kişilerle) konuştu.
Zamirler Sen'in çamurdan ürettiğin (yarattığın) murâdındır.

Sen bir ağaçta bir iyilik ve bir kötülük meyvelendirdin.
Ve meyve olarak bir hurma ve bir ateş parçası toplandı!

Sen'i, Sen'in sevdiğin şekilde eriyen bir aşık gibi seviyorum.
Ve Sen'i korku ve ümitle arzuluyorum.
Ve korkumun Sen'in aşkından olduğuna inanıyorum.

Benim için Sen'in sevdiğin nûrundan bir meded yaz!
Ey kaleme, secdem üzerinde "Sen'den başka ilâh yok!" yazdıran!
Uzuvlarım Sen'in aşkında eridi ve fenâ buldum (son buldum).
Ve ruh, "belâ" dediğinden beri, tek oldum ("bir"leştim).

Sana âşık olan fâni kulun,
Sana geldi.
Sen, Sana geleni, Sen'den başkasına bırakır mısın?!

TEVECCÜH

Senin Sevginle Yanmış Bir Kalpten Teveccüh

Nerede, Senin nerde olduğunu bilseydi, nerede olmazdı.
Ve Sen neredede olurdun!
Fakat Sen neredeyi, olduğu yerde nerede yaptın.

Ey Benim Canım;
Sen neredesizsin, fakat neredenin üzerinde olansın,
Nerede olduğunu sormaksızın!

Neredenin ve bir mekânın üzerinde Sana olan sevgim,
Neredenin üzerinde olmama rağmen Senin istediğin gibi.

Ve nasıl biliyorsa ki, nasıl olduğunu, hiç nasıl olur muydu?
Hiçken nasıl olduğundaki gibi.

Sen nasılı, olduğu gibi yapansın, nasılın nasıl olduğunu bilmeden!
Nasıl olur da nasıl senin nasıl olduğunu bilebilir?
Ben senin sevginle yanıyorum, Sen nasılsan ve nasıl istersen.
Nasıl olduğunu bilmeksizin,

Çünkü benim derdim ve hedefim sadece Senin sevgin,
Ne Cenneti ne de Cehennemi görmekteyim,
Sadece Seni nasıl ve nerede vs.'siz... sevmekteyim.

Sevmek, her şeyi unutana dek,
Çünkü gözüm Senden başkasını görmüyor.
Ve Sen'den başkasına bende daha bir yer yok.

TEVECCÜH:

Yâ Mâlike'l-Mülk!

Sen melekûtunda Ulûhiyetinle Subhân'sın.
Benim işim Senin elindedir.
Benim kaderim, Senin Rahmâniyetinin parmakları arasındadır.
İşimi Sana bıraktım.

Yüzümü Sana teslim ettim (çevirdim).
Kalbimi Senin korumana emanet ettim.
Kullarının organları uyuduktan,
Ve ibadet edenlerin kalpleri sâkinleştikten sonra,
Ulûhiyetinin izzetiyle,

Ve Rubûbiyetinin azâmetiyle görülen azalarımı,
Sana emanet ettim, ki onlar seherde,
Seninle olan halvetimde Sana münâcât ediyorlar.

Senin gözlerin uyumaz.
Sen El-Aliyyu'l-Azîm'sin:
Sen'den başka hiçbir ilâh yoktur. Subhâneke,
Yâ Hayyu Yâ Kayyûm!
Muhakkak ki ben zâlimlerden oldum.

TEVECCÜH

Ben Senden istedim.
Öyleyse bana cevap ver;
Çünkü benim sormamda bir hâcet (ihtiyaç) var.
Ve benim hâcetim:
Senin Nûrundan olan Ulûhiyet vergisi ile Senin hidayetindir,

Senin koruma ve gözetme ihsânından olan Rubûbiyet fadlıdır.
Benim sormamda bir hâcet ve ibâdet var;
Öyleyse beni ibâdet etmeye hâcet (ihtiyaç duymam) ile sabit kıl (dirilt).
Yaratılış sebebim olan doğru istikamete,
Emrettiğin gibi Sana sordum,
Sen (kullarına) en yakın olansın,
Öyleyse vaad ettiğin gibi icabet et.

Yâ Mucîb (duâları çokça kabul eden)!
Senden talep ettim, ve Sen bana verdin;
Benim Senden talebim;

Fakirin zenginden,
Zelîl kulun Rabbinden talebidir.

Beni Sana fakrım (fakirliğim) ile şereflendirdiğin gibi,
Senin dışındakilere karşı Seninle azîz olmakla zenginleştir.
Beni güçlendir, kimseyi bana karşı güçlü kılma,

Halimi ve kuvvetimi Sen'inle kıl
Ey kendisinden üstün kimse bulunmayan Alîyy!
Yarattığın ve kuşattığın her şey karşısında,
Senin ulviyetin (üstünlüğün) nasılsız ve neredesizdir.

Ey mutlak isim ve sıfatları ile yarattığı her şeye Azîm olan!
Sana teveccüh ettim;
Çünkü benim için Senden başkası yok,
Senin dışında ancak Sen varsın.

Öyleyse bana göster ki Seni göreyim,
Sen benim kastımsın (hedefimsin)
Onda Senin rızan var,
Tâ ki Sana kavuşuncaya kadar..

Benim Sana sormam, Senden talebim,
Sana teveccühüm:
Sana secde iledir;
Âbidin Ma'bûda secdesi,
Ubûdiyet mihrâbında Sana,
Ey varlığının gerekliliği ile,
Bizzat kendi Zâtı var olan ve her mevcûdun Vâcid'i (her vâr olanın vâr edicisi)!

Ey yarattığı her şeyin üzerinde azîm (yüce) isimleriyle

Kayyûm,
Celil sıfatlarıyla kâim (varlığı diri) olan
Ve yaratığı her şeyi isim ve sıfatlarıyla kuşatan!
Kuşattığın şeyler hakkında bildiklerinin en hayırlısını
Senden istiyorum,
Sana itaat hususunda bana emrettiğin şeylerde Seninle
Sana sığınıyorum.

Sana itaat hususunda bana emrettiklerin üzere
Sen'den Sana Seninle bana yardım et.

TEVECCÜH

İlahi!

Benim duam, Sana ibadettir;
Halimi Sana vekil,
Ve amelimi Sana şükür kıl.

Sensin, Sen..!
Sen'den başkası değil;
Benim Sen'den kastım, Senin rızan.

Maksadım Cennet değil,
Cennet senin kullarından bir kul,
Benim ondan nasıl bir beklentim olabilir?!

Cennetin efendiliğini ve onun rızasını terk ediyorum.
Ya da korkulan cehennem, Senin kölendir.
Onun efendiliği ve gazabından da korkmuyorum.

Sen!

Sensin benim maksadım.
Rızan.. Senin rızan benim talebim.
Beni Senin için yarattın.
Yarattıkların için değil.

Öyleyse beni Senin yarattıklarının emrine verme,
Yarattıklarını benim emrime ver ki;
Onlar vesilesi ile Senin için bir kul olabileyim.
Ve gönderdiklerinin rehberliğindeki ubudiyetim
(kulluğum),
Sadece Senin Uluhiyyetin (İlahlığın) için olsun!

Sevgilim.. Sevgilim Sen'sin!
Yarattıklarının en hayırlısına uymamda bana yardım et ki,
Senin sevdiklerinden olabileyim.
Ve indirdiğin ilim ve amelden Sana en sevgili olanların
hepsini bana sevdir.

Senin için tüm kapıları terk ettim.
Bir kapı dışında!
Sana açılan kıymetsizlik, ezilmişlik ve fakirlik kapısı..
Senin rızana açılan...

Sen Kerîm ve Azîz Efendisin.
Ben ise fakir, zelil kulum.
Benim gücüm yok, Senden başka da kuvvet sahibi yok.
Benim kuvvetim-gıdam Sen'in rızan.

Ey en çok arzuladığım!
Yandım, eridim, Sana kavuşma özlemimden yok oldum.
Seni görmek için ölünceye kadar Seni sevdim.

Ey Nur!
Seni kendisiyle bildiğim.
Her şey Seni hamd ile tesbih etti.
Senin bir kul diye yazdığın Sana geldi.
Ve Sen kulların hakkında Azîz olansın.

Rabbim!
Dağların dağılıp parça parça oldu,
Arzın sarsıldı.
Yarattıklarının tamamı korkudan dehşete kapıldı.
Dilim yarattıklarının yapmış olduğu aşırılıkları nitelemekten âciz..

Rabbim
Eğer bu bir gazâb (öfke) ise, rahmetinle Senden yardım istiyoruz.
Eğer bir ibtilâ (imtihân) ise, bizi ümidi kesenlerden kılma.

Rabbim
Ben, vatanım ve Müslümanlar, lütfun ile Senden yardım istiyoruz.
Bizi ve onları geri çevirme ey kaybedenlerin Rabbi olan Azîm!
Bizim için seç ve seçimi bize sunma.
Bizden belâyı uzak eyle ve onu bizden ve tüm Müslüman ülkelerden gider.

TEVECCÜH

Allah'ım!

Bizi, bizim için razı olacağın kanaat ve yakîn ile rizaya ulaştır.

Ve bizim üzerimize Kadâ olarak yazdıklarında.
Ve bizim için Kader olarak tayin ettiklerinde.
Ve bizim için rızık olarak kısmet ettiklerinde.

TEVECCÜH

Tevbe

Acaba Kâbe herkese yasaklanacak kadar ne oldu?
Allah herkesi Beytinden (evinden) çıkaracak kadar ne oldu?!
Bizimle Senin Beytini ayıran, hangi günâhlardır Yâ Allah?!

Kâbe'yi tavâf etmeyi durduracak kadar kalplerimize saplanmış olan
Ve onunla günâhlarımızı göremediğimiz, hangi körlüktür?

Hangi gözyaşlarıdır akıtmamız gereken?
Bağışlanma dileyerek geçirmemiz gereken hangi saatlerdir?

Onda huşû duymamız gereken hangi nâfileler?
Sen bu belâyı bizden kaldırıncaya kadar edâ etmemiz gereken hangi taatlerdir?!

Rabbimiz!
Muhakkak ki biz ihmâl edenler olduğumuzu itirâf ediyoruz. Bağışlamanı diliyoruz.

Sen bize emrettin, biz terk ettik.
Sen bize yasakladın, biz ise yaptık.

Bizi Senin affından başka kuşatacak yoktur.
Öyleyse bizi affeyle...

TEVECCÜH

Subhanek

Subhaneke ya Allah.
Eğer Sen birisine hayır veriyorsan bu senin adaletindendir.
Eğer Sen birisinden hayır esirgiyorsan bu Senin hikmetindendir.

Eğer Sen birisinin günah işlemesine izin veriyorsan,
Bu Senin adaletindendir.
Eğer Sen birisini günah işlemesinden alıkoyuyorsan,
Bu Senin fadlın ve rahmetindendir.

Subhaneke ya Allah!
Senin mülkünde,
iznin olmadan hiç birşey olmaz.

Eğer biz iyilik gösteriyorsak bu Senin fadlındandır.
Eğer bunu yapamıyorsak bu Senin hikmetindendir.

Subhaneke,
Ya Hâkîm,
Ya Âdil,
Ya Sâhibu'l-Fadl,
Ya Allah,

TEVECCÜH

İlâhî!

Ben, ben olduğum hâlde Sana nasıl duâ edeyim?
Sen, Sen olduğun hâlde Senden umudumu nasıl keseyim?

İlâhî!
Eğer Senden istemezsem ve Sen bana vermezsen,
Kimden ne isterim ve kim bana verir?

İlâhî!
Eğer Sana duâ etmezsem ve Sen bana icâbet etmezsen,
kime duâ ederim ve kim bana icâbet eder?

İlâhî!
Eğer Sana tazarru etmezsem (yalvarmazsam) ve Sen bana merhamet etmezsen, kime tazarru ederim ve kim bana merhamet eder?

İlâhî!
Mûsâ (as)'ya denizi yardığın ve onu kurtardığın gibi;
Sen'den Muhammed'e ve O'nun Âline salât etmeni, beni içinde bulunduğum durumdan kurtarmanı ve fadlın ve rahmetin ile geç olmayan âcil bir giderme ile üzüntüyü benden gidermeni istiyorum Yâ Erhamerrâhimîn..

Allah'ım!
Efendimiz Muhammed'e, o'nun âline ve ashâbına salât ve selâm eyle...

TEVECCÜH

Allah'ım!

Senin kudretinin yanında hiçbir mahlûkun güç ve kuvveti yoktur.
Duâmın ve korunmamın hazîneleri,
Bismillâhirrahmânirrahîm'de gizlidir.

Allah'ım!
Onların sırları ve kerâmeti ile benim için Senin katında koruma, gözetme, şifâ, himâye ve afv kıl.
Allah'ım!
Ben kendi gücümden, kuvvetimden, kudretimden ve tedbîrimden, Senin gücüne, kuvvetine, kudretine ve benim için olan tedbîrine çıktım.
Benim gücüm ve kuvvetim ancak Seninledir. Benim tedbîrim ancak Seninledir Yâ Erhamerrâhimîn..
Senin mülkünde Senin istediklerinin dışında hiçkimse (bir şeye) sahip olamaz. Senin mülkünde Senin iznin olmadan hiçbir durum meydana gelmez.
Öyleyse kulunu mülkün için kıl ve Senin murâdınla olacakları hayır için kıl.
Allah'ım!
Muhakkak ki biz câhilliğimizden ve yetersizliğimizden dolayı zulmettik. Cahilliğimiz ile günâh işledik ve itaatsizlik ettik. Yetersizliğimiz ile âciz kaldık. Kendimize (nefislerimize) zulmettik.
İçimizdeki zâlimleri ve bizden fesat çıkaranları bıraktım ve onlara mühlet verdim.
Bizi zâlimin zulmü ya da fesatçının fesadı ile cezalandırma.
Günâhlarımızı ve itaatsizliğimizi bağışla. Âcizliğimize ve yetersizliğimize merhamet et.
Sen El-Ganiyyu'lAlîm olduğun hâlde Senden istedik.
Sen El-Kerîmu'lHalîm olduğun hâlde karşılık ver.
Biz, (zull) boyun eğme, kırılmışlık ve fakirlik kapısında duranlar, günâhkar fakirleriz..
Senden afvını ve keremini diliyoruz.
Bizi zâlimlerle cezâlandırma. Bizi onların arasından kurtulanlar ve güvende olanlar olarak çıkar.
Yâ Halîm Yâ Kerîm Yâ Ze'l-Celâli Ve'l-İkrâm..

Allah'ım!
Beşîr (müjdeleyici), nezîr (uyarıcı) ve âlemlere rahmet olan Efendimiz Muhammed'e ve o'nun temiz pâk âline ve ashâbına salât ve selâm eyle ve mübârek kıl.

TEVECCÜH

Allah'ım, bizi rüşdümüzde (aklımızda, anlayışımızda)
Sana iman ile rızıklandırdığın gibi,
Kalplerimizde de Sana yakîn ile rızıklandır.
Ve Senin indirdiğin ve gönderdiklerinde,
Yakînimi katında olan Ilm-i Ledunni ile Sende eyle.
Gönderdiğin ve indirdiğin şeylerde
Bana Senin benden razı olacağın bir taat,
Ve beni onun için en yüksek derece ile mükafatlandıracağın;
Sana ihsan eden ve Senin ihsan ettiğine vereceğin mükafatın aynısından ver.

TEVECCÜH

Ben Sana sordum.
Öyleyse bana cevap ver;
Çünkü benim sormamda bir hâcet (ihtiyac) var,
Ve benim hâcetim:
Senin Nûrundan olan Ulûhiyet vergisi ile Senin hidayetindir,
Sen'in koruma ve gözetme ihsânından olan Rubûbiyet fadlıdır.

Benim sormamda bir hâcet ve ibâdet var;
Öyleyse beni ibâdet etmeye hâcet ile sabit kıl (diri tut).

Yaratılış sebebim olan dogru istikamete;
Emrettiğin gibi Senden isterim,
Sen (kullarına) en yakın olansın,
Öyleyse vaad ettiğin gibi karşılık ver Yâ Mucîb (duâları çokça kabul eden)!
Sen'den talep ettim, ve sen bana verdin;
Benim Senden talebim;
Fakirin Zenginden,
Zelîl kulun Rabbinden talebidir.

Beni Sana fakrım (fakirliğim) ile şereflendirdiğin gibi,
Senin dışındakilere karşı Seninle azîz olmakla zenginleştir.
Beni güçlendir, kimseyi bana karşı güçlü kılma,
Halimi ve kuvvetimi Seninle eyle.

Ey kendisinden üstün kimse bulunmayan Alîyy!
Yarattığın ve kuşattığın her şey karşısında,
Senin ulviyetin (üstünlüğün) nasılsız ve neredesizdir.

Ey mutlak isim ve sıfatları ile yarattığı herşeye Azîm olan!
Sana teveccüh ettim;
Çünkü benim için Senden başkası yok,
Ancak Sen varsın.
Öyleyse bana göster ki Seni göreyim,
Sen benim kastımsın (hedefimsin),
Onda Senin rızan var,
Tâ ki Sana kavuşuncaya kadar.

Benim Senden istemem, Senden talebim, Sana teveccühüm:
Sana secde iledir;
Ubûdiyet mihrâbında Sana..

Âbidin Ma'bûda secdesidir.

Ey varlığının gerekliliği ile, bizzat kendi zâtı ile mevcûd (vâr),
Ve her mevcûdun Vâcidi (her vâr olanın vâr edicisi) olan!
Ey yarattığı her şeyin üzerinde azîm (yüce) isimleriyle Kayyûm, celîl sıfatlarıyla Kâim (varlığı diri) olan ve yaratığı her şeyi isim ve sıfatlarıyla kuşatan!

Kuşattığın şeyler hakkında bildiklerinin en hayırlısını Senden istiyorum,
Sana itaat hususunda bana emrettiğin şeylerde Seninle Sana sığınıyorum.
Sana itaat hususunda bana emrettiklerin üzere Senden Sana Seninle bana yardım et.

Mârifetler

MÂRİFET

Ruh ve Akıl

Kalbimin gözüyle (basîret) 'ayn'ımı (aslımı) tebessür ettim,
ruhumu aklımın yoldaşı buldum!

Ruhumun nûruyla aklımı gördüm:
Emanet olarak Rabbimin ilmi ile
ruhuma yoldaş olarak
nefsimi zulümle,
bedenimi ise cehaletle (gördüm)!

O'nun hapsinde hapis olarak,
O'nun arzında esir olarak,
Sonra aklım O'nun ilmi ile
O'nun ruhunu idrakten aciz kaldı.

الروح والعقل

أبصرتُ عينى"أصلى"
بعين قلبى ،
فوجدتُ روحى رفيقة عقلى !

بنور روحى رأيت عقلى :
أمانةً بعلم ربى،
رفيقاً لروحى --
بظلم نفسى
وجهل جسدى --
وكانت روحى ؛
حبيسةً فى سجنه(الله)،
أسيرة فى أرضه.
فعجز عقلى بعلمه
عن إدراك روحه !

MÂRİFET

Varlıksızlık İle Varlık - Şahit Olmak İle Şahit Olunmak Arasında

Kalbi muhabbet (sevgi) mihrabında secde ettir,
Aklı yok et ki organlarınla emniyet içerisinde çık,
Olmamakla olmak arasında tarafsız dur,
O'nun yakınlık nurunun güzelliğinde fâni ol,

Öyke ki 'ayân (asıllar) arasında bulunmanla şahit ve dahi varlığınla şahit olunan ol,

Böylelikle O'na bağlı ağyâr (varlıkların değişkenliği) yok olur.

Ve sen onlardan uzakta zuhur eder ve şahitlerden uzaklaşırsın:

Ruhlar arasında O'nun Nurlarının feyzinden bir nur olursun.

Secdede sana 'ayân (varlıkların asılları) zuhur eder.

O halde onlarla bir secdeye kapan, kendine herhangi bir isim takmadan.

O anında suskunluğunu koru,

Ve geri döndüğünde müdavim (sürekli) ol: kendini ayne'l-yakîn olarak varlıkta yokluktan varlığa Abdu'l-Vâcid (Varedenin-kulu) olarak göreceksin.

بين اللاوجود والوجود -الشاهد والمشهود

دع القلب فى محراب المحبة ساجدا
وامح العقل لتخرج
بالجوارح سالما
قف بين اللاوجود والوجود محايدا
تصبح فى بهاء النور بقربه فانيا
لتكون فى الأعيان بحضورك شاهدا وجودك مشهودا .

فهنا تُمحى الأغيار
فى وصله
وتنجلى منها بعيدا عن الشهود
فى الأرواح نورا من فيض نوره
فتتجلى لك الأعيان فى السجود
فاسجد بينها دون إسم تُسمه
والزم الصمت هاهنا فى حينه
ولتكن هكذا وملتزما
بعد المعاد
ترى بعين اليقين حقا
فى الوجود
نفسك من اللاوجود
بعبدالموجود .

MÂRİFET

AŞKIN ÜSTÜNDEKİ HAVASU'L HAVASIN AŞKI

Aşkın beni Sana şikayetine dair:
O'nun sınırlarını aşmışım diye,
Meğer sevenlerin arasında aşkın manası artık kalmamış diye.
Benim gerekçelerim şunlardır ey Hakim-i ezelî ve ebedî:
Benim aşkım Senden bana Sana yansır.
Ve Senden olan ise isbat edilesi değildir.
Öte taraftan sevgi ikidir:
Biri avamın sevgisi, ki onunla Sana kulluk ederler.
Diğeri ise onunla kulluk ettikleri havasın sevgisidir.
Benimki ise aşkın üstünde, kitaplarda yazmayan bir aşk.
Bu havâsu'l havastır 'ayân'nın sırlarıyla Kendin için olan aşk.
Bu ezelî ve ebedîdir, aklın ve sözün ötelerinde.
Onlar kendi içlerindeki ezelî ve ebedî canlı olanı (ruh) kavrayamazken,
Benim Sana olan aşkımı nasıl kelimelerle tarif edebilirler.
Peygamberler (as) Seni seçilmiş bir aşkla sevdiler,
Senin onlarda ki Muradın öyle, tıpkı onlara verdiğin ilim gibi seçilmiş.
Şahidim ise katından olan ilmiyle el-Hadr'ın Musa'dan fazla bilerek Kelim'e ilim belletmesidir.
Elbette peygamberlerin Senin seçtiklerin ama Senin Muradınla Sana havas (özel) olanların var,
Zira Sen onlardan dolayı hesaba çekilmezsin.
Ve peygamberlerin bizi Sana getirseler de, sonrası Sana ve Senin işlerine dairdir.
Sen onlarla istediğini yaparsın. Havâsu'l havâsına istediğini verirsin ama verdiğinden hesap vermezsin.
Ve Senin habîbin (sas) beni alıp kendisinde Sana gelirse, ve

Sen benimle istediğini yaparsan ve sırlarını açarsan, ben nasıl olur da Senin sırlarını ifşa ederim?!
Ya da Senin işerini kelimelere döker, yazar veya konuşabilirim.
Bu, aşkın beni Sana şikayetine karşı olan savunmamdır!

MÂRİFET

'AYN VE AĞYÂR

'Aynım 'ayn ile 'aynımın 'aynını gördü.
'Ayn 'aynımı gördüğünde ise 'ayn 'aynımı buldu.
'Aynım es-şâhid ve'l-meşhûd, el-Mevcûd ve lâ Mevcûd'un arasında idi.
'Ayn benim 'aynımı gördü, 'aynım 'ayânın arasında secde ediyordu.
Ve 'aynım ağyârnı Kalu Belâdan sonra gördüğünde ise, ağyâr 'aynımdan gelen kalp ve akıl ile buldu. Ve tüm melekler 'aynıma secde ederken, ardından 'aynım ağyârını gördü.
Şu andan itibaren ağyâr onun için 'ayânın arasında Cennette idi ve ağyâr ile Cennette idi, ardından ağyâr ile dünyaya indi. 'Ayânın altında, ağyârın altında, fâni, fâni, fâni olan ağyârda...
Ardından ağyâr dünyaya indiklerinde 'aynım için bir hapishanede tutsak idi. Fakat 'aynım yorularak mücadele etti, ta ki kendini ağyârdan kurtarana kadar. Ve ağyâr onun varlığına tahammül edemez oldu, ardından hastalandılar, hasta, hastalandı ta ki ayânın altında ki 'aynım gibi ve ağyâr ile hepsi birlikte gidip, uçana dek. Taki ağyâr ve içlerinde bulunan 'aynım ile hepsi ağyâr ve ağyâr altında ayn olana dek.
Bu değişimden itibaren gördü ki, gören ağyâr 'ayan ve

‘aynım aynım gibi ayân oldu, başkaları tarafından ‘ayân altında göründü.
Ağyârm ‘ayn ile başkaları tarafından ‘ayânın altında ağyârım göründü, ‘aynım ve ‘aynım ise onun ağyârını gördü ve başkalarından ‘ayān.
‘Aynımı görmüştüm ‘ayn ile ‘aynımın gözü ile ve ‘aynım ağyârımı gördü ve ben ‘aynımla meşgul iken ‘aynımı görünce, ‘aynım ‘aynımdan göründü. Ve ‘ayn, ‘aynların diğerlerinin ‘ayânı tarafından ‘aynım kendi ile meşgul oldu. Ve ağyâr ile başkalarının ağyârı ile değil. Ya da başka bir ‘ayânın, ta ki benim ‘aynım kendi ağyârını kendine çekene dek, uçup ve her ikisininde kendilerini O’nun Nûrunda çözene dek.
Kalbini ve aklını ağyârın ile meşgul et, ta ki ağyârını ‘ayânın altında ‘aynına getirene dek. Ve onlar Tayy-i Zaman ve'l Makân (zaman ve mekân üzeri durumlar) hakkında söylecekler.
Kalbim ve Aklım kendileri ile ve ‘aynları ve ağyârları ile meşgul oldular. Ta ki herşey fâni hapisten kurtulana dek ve kendilerinin miracı olana dek. Herkes ile insanlar arasında otururken, ,ayân ve ağyârın altında olan herşeyin ve çevresinde duran şeylerin zamansız, mekânsız ve sınırsız. Ta ki ağyâr ‘ayân olana dek ve başkaları için ağyâr olarak görünene dek.
Neden dünya peygamberlerin (as), şehitlerin ve velilerin bedenini yutamıyor? Neden? Çünkü onların ‘ayânı ağyârını özgür bırakıyor, taki onları ‘ayân yapana dek!
Bu nedenle onların bedeni ölümlerinin ardından olduğu gibi değişmeksizin öyle kalıyor.
‘Ayân olarak kalıyor, fakat diğerleri için ‘ayân ağyâr olarak görünmesi ve başkalarını ‘ayân olarak kuşatması için. Ve hepsi birbiri ile temasa ve bağlantıya giriyor.

Neden mi? Cennete ağyâr ‘ayân olarak kalıyor değişken olmaksızın. Neden mi?
Çünkü onlar ağyârını dünyada ‘ayâna cevirdiler ta ki ‘ayânları dünyada Cennete girdi ve orada belli bir yaşta ölümsüz olarak, değişmeden kalacaklar. Ve onlar Cennette ‘ayânı ağyâr ile tadını çıkaracaklar. Ardından ‘ayân Cennette ağyâr olacak ve ağyâr Cennette ‘ayân olacak.

Ağyâr-ı Sâbite
Sonra tecelli ile ağyâr olarak yansıdılar. Çeşit - çeşit ağyar ve ‘ayânlar oluştu.
Çeşitli ağyarlar:

A) Ağyâr-ı Sâbite (kalıcı ağyârlar):
Onlar El-Ahir yaratılışına tabi olarak Cennet ve Cennetle alakalı sürekli, sonsuz ve ebedî değişenlerdir.

B) Ağyâr-ı Sâbite (kalıcı ağyârlar) akıl/emanet:
1) Ağyâr taşımadan önce akıl/emanet Allah katında muhafaza edilmekteydi.

2) Allah’ın varlığına ve birliğine şahit olduktan sonra ilk görevi ve tesiri özgür iradesiyle
Kendisini Allah’ın kulu olarak bilmesi, melekleri ve onların durumlarını tanıması idi.

3) İblîs’i düşmanı olarak bilmesi, görmesi ve tanıması.

4) Eşyanın isimlerini bilmesi.

5) Allah’ın emir ve yasaklarını özgür iradesiyle

seçmesi.
6) Ondan onun için bir ağyar (Havva) yaratıldı ve o da onun (as) öğrendiklerini öğrendi.
7) Bütün bunlar o vakit el-Halku'l Evvel (İlk Yaratış) kapsamındadır.
8) Ağyâr-ı Sâbite'de (Cennette) Allah'ın emirlerine itaat konusunda antrenman.
9) İblîs'in ikinci hatası. Adem (as)'e secde emrine isyandan sonra ikinci hatası olarak da Adem (as) ve Havva'yı verdiği vesvese dolayısıyla Cennetten çıkarttırması.
10) Adem ile eşi Havva (as) ve İblîs ile eşi birbirlerine düşman olarak arza (dünyaya) indirildiler.

C) Ağyâr-ı Sâbite:
1) Dünya belirli bir zaman için sâbit sonra ise fâni olarak yok olacaktır.
2) Dünyadaki ağyârlar fâniyet içindeki fânilerdir.
3) İnsan da fânidir ancak 'ayânı; ruh, kalp ve aklı hariç. İnsanın ağyârının iki vazifesi vardır: dünyada el-Halku'l-Ahir ve ve ahirette ise el-Halku'l Cedid. Dünyada ameller ve imtihanlar, ahirette ise mükâfat veya azap.
4) Ölüm ve yeniden diriliş.
Dünyaya kalp ve akıl ile geldiler. Kalp: sevgi ve nefretle akıl ise yapacaklarını seçmekledir.
5) Cehennem de Ağyâr-ı Sâbite'dir. Yaşı Cennet ile aynı ama sonu farklı olacaktır. Cennet ebedî var olacakken Cehennem çağlar boyu vazifesini yaptıktan sonra Allah'ın izniyle sönecek ve fâni olarak fâniyete garkolacaktır.

'Ayanı gördüm
1) En-Nûr'un ilk tecellisi olan Nûr.

2) İlk tecelliden yaratılan Nûr'dan Cibrîl (as) yaratıldı ve ondan diğer melekler de yaratıldlar ve görevlerini aldılar.
3) Sonra ilk tecelliden el-Kalem, el-Levhu'l-Mahfûz yaratıldı. Kalem Allah'ın emriyle Allah'ın muradını Levh-i Mahfûz'a yazdı.
4) İlk Nûra Allah'ın Kelamı olan Kur'an alamet yapıldı ve bu nedenle bu konunun içerisinde geçtiği Rahman Suresi ise "Kur'an'ın Gelini" olarak isimlendirilmiştir. Ummu'l Kitab (Kitapların Anası) olan Levh-i Mahfûz'da Allah Kelamı orijinal halinde farklıdır ve daha üstündür. O "Ana Kitap'ta" olan Allah Kelamı Arapça Kur'an yapılarak Rasulullah (sas)'a vahyedilmiştir. Bunu başka bir "Kur'an Tedebbürü" yazımızda açıkladık.
5) İlk Nûr'dan insanların ve cinlerin ruhları 'ayân (öz-çekirdek) olarak yaratılmışlardır.
6) İlk Nûr'dan emanet yaratıldı ve akla konuldu. Akıl ise Kabı olan kalbin içerisinde hem sabit hem değişken özellikleriyle yerleştirildi.

Sonra da kalp ve aklı 'ayân olarak iki vazife üzere gördüm:
1) Dünya Vazifesi: Emirler ve yasakları anlamak ve imtihan ve gereklerini olumlu ya da olumsuz yerine getirmek.
2 Ahiret Vazifesi: Dünyadaki imtihan sonuçları çerçevesinde ya doğrudan ebedî Cennet veya cağlar boyu Cehennem azabından sonra ebedî Cennet hayatının lezzetini kavramak. Ancak ruh 'aynu'l 'ayân (asılların aslı) olarak Allah'ın Nûr'unun tecellisinden meydana gelen İlk Nûr'dan yaratılan ruh olarak kafirin ruhu dahi Cehenneme asla girmeyecektir, aklı ve onun kabı olan kalbi ise evet, belirli bir zaman için gireceklerdir.

Aşk-ı İlâhiyye
(Kasîdeler)

KASÎDE

Aşk Ve Fenâ

Sevginde fâni oluncaya kadar sevdim Seni,
Verildi bana Nûrunun sızlatan ateşi,
Eğer sevginde fenâ olmasaydı,
Ve rızan ile onda Senin aşkın bulunmasaydı,
Hayatta Senden başkasıyla meşgul olmazdım,
Ne var ki kâinatta vukû bulanlar Senin rızan iledir.

Sevgili! Ateşinin yayılgan güzelliğinden eridim,
Ve yanmaktan hiçbir uzvum kalmadı.

Sevgili! Senin meskenin kalpte idi,
Ruh Senin kudsiyetin etrafında tavaf ederdi,
Aşkım, benim Sana olan kıblemdi,
Sana olan özlemim ümidimin mihrabı oldu,
Sana yakınlık secdesi ile yaklaştım ve bağlandım.

Zira Musa Seni bir kez görmek istedi,
Sana yakınlık ile kelîm bir nebî,
Ve ben Senin zenginliğine fakir kulunum,
Beni fadl olarak Senden Sana bırak ki Seni göreyim,
Seni senâ edeyim,
Ve tüm alemlere rahmetin olarak gönderdiğin,
Habîbinin vesilesiyle ey yüce Sevgili.

العشق والفناء

أهواك حتى فنيت
فى هواك
وصار لى الجوى
من سناك
ولولا كان الفنا فى
هواك
والعشق لك فيه من
رضاك
ماانشغلت فى الحياة
بسواك
فما وقع فى الكون إلا
برضاك

حبيبى!
ذبت من فرط الجمال
بالجوى
وما عاد لى أوصال
بالنوى.

حبيبى قد كان بالقلب سكناك
والروح حوله تطوف بقدساك
وعشقى كان قبلتى
لإياك
وشوقى إليك محراب لرجاك
قرب وصلة بسجدة
بدنواك
فإن سأل موسى مرة
ليراك

O‘nu zikretmekte sebât et ey kalbim;
Subhâneke ve bihamdik,
Senden başkası için olmayan eşya gibi.

Öyleyse hâlimi Sana nasıl şikâyet ederim,
Ben ve hâllerim ilmine malum iken,
Nefsimde hastalık kat be kat varken
Şimdi derdi arttıkça arttı.

Kalbimi özlemiyle büsbütün etti harap,
Senin aşkının ateşi Seyyidim,
Öyleyse onu yine Sen kurtar,
Velev ki bir nazarla bile olsa,
Ona seslen ki... onu yaşat.

فقد كان نبيا كليما
بقرباك
وأناعبدك الفقير إلى
غناك
دعنى بك منك فضلا
أن أراك
بجاه حبيبك الذى هو سناك
أرسلته للعالمين جمعا
رحماك
أثبت ياقلبى له ذكرا
سبحانك
وبحمدك كالأشياء بلا
لسواك.

فكيف إليك عن حالى لأشكوه
وعلمك عنى وأحوالى

أبداه
ونفسى بها سقم ازداد
داؤه
وقلبى قد أعياه شوق
وأرداه
من نار عشقك سيدى
فناجيه
ولو بنظرة منك إليه
فتحييه.
مجدى داود

KASÎDE

Aşkın Yolu

Ey kendisinde ağır ağır eridiğim aşk yolunun yolcusu...
Eğer senin için onda bir nasip var ise,
Onda kim yola revan ise bilsin ki,

Onda ne yemek ne de içmek var,
Ne de kendisine sığınılacak bir uykuya diyar,

Ve kibirli bir hasretle yol alanın,
Doğrusu eline geçecek olan aşkın dışındadır.

Onda bir seraptan başkasını görmeyecek,
Ve onda topladığı bir hayır da olmayacak,
O hâlde akacak bir meded iste,
Yolcusunun üzerine ondan yağacak.

Azap ile sulanırsa daima aşkın,
Tükenmeyen yakıcı bir özlem kalacak,
Yolcusunun üstündeki toz bulutunu kalkacak,
Ve onu yol üzere nurlandırıp, parlatacak.

طريقُ العشق

ياسالكَ العشقِ طريقا رُوَيْدا قدَ ذُوبْتُ أنافيه

إنْ كان لك فيه نصيبا
فاعلم أنَّ من سار فيه

لاطعاما فيه أو شرابا
ولامكانَ نومٍ له يُأويه

وسالكُ الشوقِ عُجَابا
غيرُ العشقِ حقَاسيأتيه

ولن يجدَ فيه إلاسرابا
ولاخيرا فيه هو جانيه

فاطلب المددانصبابا
غَيثا منه على سالكيه

يُروى به العشقُ عذابا
بشوقٍ حارقٍ لايُنهيه

Bir tohuma ve onu yere savurana,
Bolluğu müjdeleyen bir bulutun gölgelediği çöl gibi,
Ve ardından meyveleri dökmeye başlayacak,
Meyveleri toplanan temiz bir bitki olarak.

Uzayan gölgeler ve sürüler halinde gelen kuşların,
yuvaları olacak o bitkiler,
O halde yakınlık olarak aşk ek,
Onu gösterecek özlem çölünde,
Cennet meyveleri ve üzümler,
Meyveleri toplanası bir aşk ve özlem olarak.

ويُزِيلُ منه كِسَفاضبابا ويُنيرُه له مهدا يُجليه

كبيداءٍ أُظَلت سَحابا بُشرى لحَبٍ ولناثِريه

وغدا تَغْدو هَزا رَبابا
نباتا طيبابثمرٍتُجنيه

وظلا مَدِيدا وأَسْرَابا
من الطُيورِ بساكِنيه

فازرعْ العشقَ اقْترابا
فى بَيْداءِ الشوقِ تُرِيهِ

ثِمارا بجناتٍ وأعْنابا
عِشقا وشَوقًا تُجْنِيهِ

KASÎDE

Habîbî (Sevgilim)

Seni sevdiğim hâlde Seni nasıl unuturum!
Sevginle birlikte Sana nasıl isyan ederim!

Eğer nurunda fenâ olduysam...
Öyleyse Sen'den uzaklaşmak nasıl olur!

Seni tanıdığımdan beri, uyku haram oldu.
Yeme içme de aleyhime!

Nefes alış-verişim,
Dünyam ve Cennetim,
Hayatım ve ölümüm;
Senin aşkın!

Aşkın ile birlikte nasıl Cenneti bekleyebilir, ya da ona bakabilirim!
Senin aşkına başkasını nasıl ortak edebilirim!

Beşerî eğilimlerimden dolayı beni affet!
Beni Sana getirecek olan ölümden nasıl nefret ederim!
Kalbim,
Aklım,
Ruhum,
Bütünüm Senin!

Senin olanların bana ait olduğunu nasıl iddia edebilirim;
Bu ancak Sana şirk koşmak olur!

حبيبى

كيف أحبك وأنساك !
وكيف أعصيك مع حبك !
إن كنت قد فنيت فى نورك ..
فكيف البعد عنك !
منذ أن عرفتك :
صار النوم حراما
الطعام والشراب غريما !
شهيقى وزفيرى ،
دنيايا وجناتى،
محيايا ومماتى ؛
عشقك !
كيف أنتظر أو أنظر إلى جنة مع عشقك!
وكيف أشرك بعشقك غيرك !!
عفوك فيما هو من إنسانيتى !
وكيف أكره الموت وهو يأتى بى إليك !
قلبى ،
وعقلى ،
وروحى،
وكلى لك !
وكيف أدعى لى ماهو لك ؛
وإلا كان هذا شركا بك !

KASÎDE

Bizim Sevgimiz ve Nūr

Sen Nūrsun Ey Abdu'l-Vâcid!

Sen herşeyi..
Sevgi ile Sevgi icin Sevgi'den aydınlattın.

Ta ki herkes,
Seni övene,
sevene,
haykırana kadar:
Seni seviyoruz,
Seni sonsuza dek övüyoruz.

Ay, güneş ve yıldızlar,
göklerde ışıldıyorlar;
Senin Sevgin ile
Denizler, göller ve nehirler,
Onunla yerlerde akıyor.

Ağaçlar onunla büyüyor,
Senin Sevgin olarak meyve veriyorlar,
Onların gölgesi Senin Sevgin,
Yaprakları dahi ışıldıyor,
Ve haykırıyorlar:
Sen bizim Sevgimizsin,
Bizim Nūrumuz.. diye.

Dağlar, ormanlar ve çöller, kendilerini
Senin sevgin ile sabitliyorlar,
İcindeki hayvanlar ve kuşlar;
Sevgi ile gidiyor ve uçuyorlar,
Senin Sevgin ile,
Evet onunla Nūr olarak aydınlanıyorlar.

Bulutlar ve rüzgarlar;
Senin sevgin ile geliyor ve esiyor,
yağmur olarak düşüyor,
Senin Sevgin ile..
Her damlası parlıyor ve yağıyor,
bir gülümseme ile..

Senin Sevgin ile haykırıyorlar:
Sen bizim Işığımızsın,
Biz Seni seviyoruz,
Seni övüyoruz,
Sen bizim Sevgimizsin.

Sayısız sınırsız,
Düşüncesiz,
Benim Sana olan Sevgim.

Sevgi yaratıldı ki onunla Seni seveyim,
Herkes Seni sevsin,
Ve Senin Nūrun ile üzerimize ışıldasın,
aydınlatsın gölge olarak bizi örtsün.

Sana olan Sevgi:
Senden Bize,
Bizden Sana.

Sensiz:
Ne Sevgi vardır,
Ne ışık,

Ne yıldız,
Ne güneş,
Ne ay,
Ne gökler,
Ne su,
Ne hava,
Ne yer,
Ne de dünya vardır.

KASÎDE

EL-VÂCİD EL-VUCÛD

Ben El-Vâcid'i (Varlığı Varedeni) tanıdım
Ve seni ey Abde'l-Vâcid.
Peki Senin yanında olan el-Vucûd (Varlık) ne olacak!?
Zaten varlık senin için ve senden geldi,
Seni sevmek ve övmek için gökler ondan yaratıldı,
Ve sayıları sonra onunla yedi kata çıkartıldı,
Ayni şekilde yer de yedi kat yapıldı.

Ve sonra yer yayıldı, senin sevgin ile.
Ve içi donatıldı, Senin Sevgin ile.
Senin sevgin için, Senin sevgin ile.
Ta ki sen sevginin ta kendisi olana kadar..
Allah Sevgisi,
Allah Sevgisi.

Neden etrafta dönüp dolaşıyorum?
Sakin kalmalıyım..
Oradaydım
Sonra buradayım
Geri dönmem gerekiyordu..

Ama oradan oraya
Arada bir geliyordum.
Sakin kalmalıyım,
Arada bir dönmeliyim.

Senin Sevgindir, beni yakan,
Ve diyar diyar dolaştıran,
Ta ki herşeyimi yakana kadar.
Ben nefis iken ne ışık görüyordum,
Ne de sevgi hissediyordum.

Zaten hiç birşeyden haberim yoktu,
Ama uyandığımda herşeyi içimde not aldım,
O zaman oradan geldim ve şimdi buradaydım,
Sonra oraya geri döndüm, geri dönmek zorundaydım,
Çünkü hiçbir şeydim ve hiçbir şeyim.

Senin Sevginden ve Nûrundan sonra
Ben o ben degilim; ancak ben oyum.

KASÎDE

Ben Zaten Hiç Birşey Bilmiyorum

Ben bir şey degil iken,
Hiçbir şeyim yoktu,
Cünkü hiçbir şeydim.

Sadece Sen vardın,
O'nun Muradı olarak,
Onun Tecellisi olarak,
O'nun Sevgisi olarak.

Sevgi O'nun Nûru idi
O'nun dışında ve Nûru dışında,
Hiç birsey yoktu.

Senin Sevginden ben geldim,
Senin Nûrundanım ben.
Senin Nûrundan ve Sevginden,
Ögrendim ben, herşeyi bildim,
Bilinmelileri kocaman bir bilmekle bildim..

İlim Nûrdur,
Ve Nûr ilimdir,
Bu ikisi Sevginden ışıldıyor.
Senin Sevgin onların kaynağıdır.
Oradan içtim:
İlmi, ve herşeyi bildim,
Kendimi tanıdım,
Senin Sevginle kendimi buldum.

KASÎDE

Aşk ve Ruh

Ey Nûru ruhuma ezelî tecellî eden,
Öyle ki ruhum bununla köklü bir aşka dönüştü.
Ruhlar içinde onu şâhit tuttuğun zaman,
"Belâ!" (Evet) dedi.
Onu Senin Nûruna bakar hâlde bırak,
Tâ ki ebede kadar yansıtsın.

العشق والروح

يامن تجلى نوره على روحى أزلا
فصارت به عشقا متآصلا
وحين أشهدتها فى الأرواح
قالت : بلى !
دعها لنورك ناظرة
إلى الأبد كى تنجلى

KASÎDE

Bildim Mûsâ Seni neden göremedi?
Neden kederlere düştü bildim...!
Dağın neden kaybolduğunu,

Dağın neden olduğunu bildim!
Çünkü onlar içimde idi,
Sevgimde...

Eğer söylersem,
Beni nasıl anlayacaklar?
Çünkü onlar benim içimde!

Akılları, rûhları anlayabilir mi?
Kuşatabilir mi ki bu gerçekleri?
Oysa içlerinde olan ruhları, onların ʻayânıdır?

Fakat benim ʻayn'ım hepsini gördü;
Orada iken,
Senin Tecellin'de,
İlk Nûru,
İlk secdeyi,
İlk hamdi.

Ve her şey ondan yaratıldı!
Nasıl anlayacaklar ki,
Bir şey göremediler ki,

Kendilerini bulamadıkları halde,
İsimlerini bilmedikleri halde,
Fakat ben kendimi tanıyorum,
İsmimi,

ʻAyn'imi,
Ve onları gördüm.

Ardından: ʻAyn'im kalbimi gördü,
Ve Sana sevgi olarak üzerine Tecelli ettiğin aklımı!

KASÎDE

Sen'den Sana Kasem Ederim

Sen'den Sana kasem (yemin) ederim Seyyidim,
Sana özlemle yandım tutuştum,
Bendeki aşkın hidayetinle bana hem gam hem dermandır,
Gündüzlerimde alev alev aşkın gamı var,
Gecelerim ise mihrâbının kalbidir,
Kendisinde aşkımın Sana secde ettiği.
Onda Senin yakınlığın ile sönen bir ateş olarak,
Tâ ki a'yân'ım Senin nûrlarının selinden bir nûra dönüştü.
Beni benden ve ağyârımdan sildi, yok etti,
Sana münâcâtın vuslatında.
Büyük yangın kalbimi kuşattı da
İçinde kalan rûhum bi-Subhâneke demekte,
Gözlerimin selinde yüzüyorum da şimdi,
Ve aşkının sırlarında Senin hamdini söylemekte.

Ey ben! Sen çözülmüş, fâniden başkası değilsin,
Senin Nûrunun sevgisinde ya İlâhi,
Ve yolculara kendimi bir örnek görüyorum,
Ve Sana aşık olanlara ise bir kadeh,
Onun karışımı aşkımın ateşinden,
Ve bir Cennet pınarı olan tesnim suyundandır Senin sevginde.

أُقْسِمُ بِكَ لَكَ

أُقسِمُ بِكَ لك سيد
احْتَرَقْتُ شوقاإليك
وصار عِشقُك عندى داءً دواءً لى بِهَدْيِك
جوىً ولظىً بنهارى وليلى قلبُ مِحرابِك
سجدَ لك فيه عشقى نارا فَنا فيهِ بِقُرْبِكَ
حتى أَصبحَتْ أعيانِى نُورا مِن فَيْضِ أَنْوارِك
أَزالَنى مِنِّى وأَغْيارى
فِى وُصْلَةِ مُنَاجاتِك
واللَّظى أحاط بقلبى فيه روحى بِسُبْحَانِك
تَسْبَحُ فِى فَيْضِ عينى
وأسرارِ العشقِ بحمدك
فيأَنَا ماعُدتُ إلا أَنِّى
فانيا فِى عِشق سَناك
ومَثلا للسالكين أرانى
وكأسَ العاشقين إياك
مِزاجُهُ من نارِ عِشقى
وماءِ تسنيمٍ فَى هواك

KASÎDE

Seçimim Sevgi

Eğer Dünyayı sağ elime verseler,
Ve üstüne de içinde bulunanları,
Ahireti de sol elime verseler,
Üstüne de içinde olanları.
Ya da:
Senin Sevgini
Yangını ile
Nûrunun ateşi ile,
Sevginde yanmak için;
Sevgiyi alırım ateşi ile.

KASÎDE

Sarıl bana:

Ey ʿayn'ımın ʿaynı,
Nûrumun ʿaynı,
Nûrumun Nûr'u.
Sen nûrun alâ nûrsun.
Her nerede isen,
Her nasılsan,

Sendendir:
Nerede ve nasıl,
Senin Nûrundan,
Bana sarıl,
Günün kolu ile,
Güneşin eli ile,
Ve Gecenin kolu ile,
Ay'ın eli ile.

Onunla uç,
Yerlerde ve Göklerde...
Sevgini götürmek için,
Onlara göstermek için,
Şahit olması için,
Ve onları takip etmesi için,

Ta ki ben olana kadar,
Sevgiye bir ʿayn,
Sevginin ʿayân'ı altında.

KASÎDE

Ne Gece ne de Gündüz:

Diyorlar ki: Aşıklar gece uyumaz...
Gündüzleri ise sarhoş gezerler.
Fakat benim ne gecem ne de gündüzüm var.

Yok uyuyacak gözlerim,
Ya da sarhoş olmak için içecek ağzım!
Bilakis,
Sevenlerin kalbindeki sevgiyi,
Senin Sevginin ateşi ile yakmaktır işim.

Senin aşkının denizinde,
Galgıçlar gibi daldıkları vakit,
Suyundan içtikleri zaman,
Yok olup gidecekler.

KASÎDE

Lisanlar bitti Senin Sevginde,

Harfler yandı kül oldu,
Ne lisanlar kaldı, ne harfler, ne dil
Senin Sevgini tarif edebilecek,
Ya da yazabilecek,
Ya da anlatabilecek.

KASÎDE

Benim Aşkım Bir Özlem Ateşi ve Bir Yakınlık Nûru:

Benim Sana olan aşkım;
İki kanadıyla uçan bir kuş,
(O iki kanadın) biri: Nârdan (ateşten).
Ve diğeri ise: Nûrdan (ışıktan).
Aşkın semâsında nûr,
Ve Sana özlemde nâr (ateş).
Öyle ki Sana olan aşk bir kaderdi
Ve el-muhibb (sevilen) ile bir kaza ve bir emir (vâkâ).
Âşıkların Sana yakınlığı;

Bir nûr.
Ve onların Sana özlemi; Bir nâr (ateş) olarak.
Öyle ki Sana yakınlığı seçmiş olan
Sonra da nûra dönüşen âşığın yoldaşlığı (beraberliği) ile
Onun Sana özleminde nâr (ateş) var,
Âşığın kalbinde yanan ateş gibi.

عشقى نارُ شوقٍ ونورُ قربٍ

وعشقى لك طيرٌ يطيرُ
بجناحين من نارٍ ونورٍ
فى سماءِ العشقِ نوراً
وفى الشوق إليكَ نارا
فكان العشقُ لك قدرا
وقضاءا بالمحب وأمْرا
قربُ العاشقين لك نورٌ
والشوقُ بهم إليك نارٌ
فرِفْقا بعاشقٍ قد اختارَ
القَربَ منكَ فصار نورا
وفى شوقِه إليك نارا
كبقلبِ العاشقِ استعارا

KASÎDE

Habîbim

Kendimi bulmak için dönüyorum,
Arıyorum döne döne,
Ne kendimi buluyorum ne de gölgemi,
Sadece Senin Sevgini, Senin Nûrunu,
Sana soruyorum Sevgi, Sana soruyorum Nûr!
Kendimi nerede bulabilirim?
Bulabilir miyim ki?
Kendimi veya ismimi?

Adım ne?
Bunu üzerine gelen cevap:
Sen sevgi yolunda O'na sevimlisin,
Senin adın: sevenlerin öncüsü,

Evrilen çevrilen sevgi,
Evrende uçan,
Evirip, çevirip her yere Sevgiyi eken,
Herkesin kalbine sevgiyi serpiştiren.

KASÎDE

Gecede olanlar

Mahlukâtın gece uyurlar!

Ama ben ne gece bulurum onda uyuyacak,

Ne de kendimi bulurum onda uyuyacak.

Senin aşkının denizinde ancak Senin aşkının ateşi olarak
bulurum kendimi;

- Ona garkolmuş sevenler,
- Sarhoş aşıklar,
- Onda fani olmuşlar var;
Onları aydınlatıyor,
Ve Sana olan sevgilerine kıble oluyor.

KASÎDE

Allahı gördüm

O'nun Nūru ile -
Kendisini
Kalbimde gördüm.

Bu beni O'na çekti,
Ve garkoldum.
Sonra kendimi Cennette buldum,

Fakat O'nun Nūrunun lezzeti,
Elbette daha baskın.
Sonra beni O'nun Nūru ve Cennet arasında bıraktı,

Ben ise Cenneti bıraktım,
Lakin O'nun Nūru..
Asla terk edilmez ki.

KASÎDE

Ey Kalb!

ʿAyânım ve ağyârım senin için bir kalbe dönüştü.

Aşk için bir özlem âteşinin denizine ve bir nûra dönüştü.

Onda âşıkların kalpleri Sana özlemle eridi.

Sonra hepsi senin için bir aşka, bir özlem ve nâra dönüştü.

Aşka susamış olan ondan bir kâse içer.

Bununla akıl onun kalbinde sarhoş olarak erir.

Benim kalbimde sana özlem olarak yüzer.

Onda aşk, fenâ ve fedâ olarak eridikten sonra.

Öyleyse ey kalp, âşıklar için bir aşk denizi, bir özlem ateşi ve yiyecek ve içecek ol.

ياقلبُ

صارت أعْيانى وأغيارى لك قلبا
وأصبح للعشقِ بحرَ نارِ شوقٍ ونورا
ذابتْ فيه قلوبُ العاشقين إليكَ شوقا
فصاروا لكَ عشقا وشوقا ونارا
يَشربُ ظامىءُ العشقِ منه كأسا
يذوبُ به العقل فى قلبه
سكرانا
يسبحُ فى قلبى إليك شوقا
بَعدَ أن ذابَ فيه عِشقا فناءا وقربانا
فياقلبُ كُنْ للعاشَقينَ بحرَ عِشقٍ
ونارَشوقٍ وشرابا وطعاما.

KASÎDE

Aşk Denizi

Ey hevâ (sevda) denizinde aşkı arayan!
Uzaklığın onu görmeyişindir.

Çünkü aşk cevâdan (aşırı sevgiden) bir özlem ateşidir.
Öyleyse perdeyi indir ve onu unut.

Âşıkların kalpleri sancılardan eridi, tekrar onda uyuyana kadar.

Onda ne bir uyku vardır bulabileceğin ne de bir gündüz geçirebileceğin.

Ona inen için ne bir sahil vardır ne de bir sığınak,
Onun devasa ateşinde eridikten sonra.
Ve onda bir yol tutan,
Tâ başta yandı,
Sonuna varamadan.
Onda aşka düşen
Ya da sevdasında eriyen kalpler için olan yolu,
Yol edinmekten sakın.

بحرُ الهوى

ياسائلا عنِ العشقِ فى بَحرِ الهوى
بُعدًا لك أنَ لا تراهُ
فالعشقُ نارُ شوقٍ
من جَوى
فَأسْدِلْ السِّتَارَ وانساهُ
قلوبُ العاشقين ذابتْ
فى النوَى
فلانَوما فيه تَجدْ أو نهارٌ أتاهُ.
ومنْ نزَلَهُ لَاشاطىءَ لهُ
أومَأوى
بَعدَ أنْ ذابَ فِي لظاهُ
ومنْ اتخذَ لهُ السبيلَ قدْ اكْتوى
قبلَ البدءِ لافى مُنْتهاهُ
واحْذَرْهُ سَبيلَا لقلوبٍ فيه تَهوِى
أو تقعَ ذَوبًا فىَ هَواهُ

KASÎDE

Bir Defa Da Bu Pencereden Bak

İçinde oturduğun o ev benimdir de.
İçinde yüzdüğün havuz benimdir de.
İçinde yüzdüğün su dahi benimdir de.

Benim sevincimi çaldın.
Gülüşümü, gücümü ve mesleğimi.
Ve de gözlerimdeki uykuyu çaldın.

Sen beni benden sana çaldın.
İçimde sadece acılar
Ve üzüntü bıraktın.
Tek başıma oturuyorum zamanın bir köşesinde.
Benden daha ne istiyorsun?
Üzüntünün yanında kalbimde tek kalan sevgi.
Geriye kalan sevgiyi ne çalabilirsin ne de nefrete
dönüştürebilirsin.

KASÎDE

Gece Yarısı

Senin tüm sevdiklerin gece uyuyor!
Fakat ben kendimi bulamıyorum ki, uyuyayım.

Gedicht

Toto Efendi al-Amīn (Mithat)!

Oh, Oh meine Zeit (Zaman)!

Erkenne mich doch!
Ich bin da, als ich auch noch dort bin,

Ich mache gar nichts,
außer Ihn zu lieben.

Während Toto Efendi,
der **“al-Amīn”** genannt ist;
Hier und hin
Da und dort herum rennt.

Isst und frisst,
Saugt und trinkt,
Kocht und grillt.

Als Sonne scheint,
Toto immer sucht ,
Leute zu helfen
Oder immer
liegt,
mit der Ausrede sich erholt.

Neben ihm im Bett,
Gibt es Getränk;
Aus Obst gepresst,
Oder Glas warmes Simt.

Seine Ausrede ist;
Immer hustet oder sein Hals brennt.

Aber In der Nacht:
Man findet ihn nicht
Wie Salz in Wasser aufgelöst
oder ein Stück Zucker in Milch, die man hinein gibt,

Oder hinein Honig lässt
Oder es fließt.

In Turkei man hört sein Schnarchen,
Wenn er neben dem Rhein schläft.
Und im Schwarzmeer werden die Fische davon gestört,
Von seinem Schnarchen,
Oder, wenn er sich vibriert.

Aber wenn er wach ist:
Immer am Telefon spricht,
Oder die Armen zu helfen sucht,
Sitzt oder liegt.

Hilft jedem vom Herzen ohne zu berechnen,
Was ihm das kostet.

Amīn (Vertrauenswürdig) ist er,
wenn er tut,
Sādiq, wenn er spricht.
Weil sein Herz Pur ist,
Und von seiner Zunge Honig fließt,
Wurde er sehr bekannt,
Und unter allen wurde genannt:
Toto Efendi al-Amīn,
In Dunya und inschaallah in
Yawmaddīn.

MANZUME

Toto Efendi el-Emîn (Mithat)!
Ey ey zamanım!

Beni tanısana!
Ben oradayken de buradayım.

Ben O'nu sevmekten başka birşey yapmıyorum ki.

O arada Toto Efendi,
Nam-ı diğer **"el-Emîn"**;
Şuraya ve öteye,
Oraya ve beriye koşuştururken
yiyecek, miyecek
içecek, miçecek tüketmeyle
Ve mangal mungal işleriyle de meşgul olur!

Güneş doğunca
Toto yardım edecek insan arar,
Dinlenmek bahanesiyle uzanır.

Yanında meyvelerden yeni sıkılmış meyve suları,
ya da sıcak tarçın bulunur.

Bahanesi ise: ya öksürükten dolayı ya da boğazı
yanıyordur.
Ama geceleri: onu bulamazsın tuzun suda eridiği,
Veya şekerin bala akarak karıştığı ve eridiği gibi.

Horultusu Türkiye'den duyulur;
Ren Nehrinin yanında uyuduğunda,
Ve ta karadenizdeki balıklar Rahatsız olurlar,
O uykuda horladığında veya titreştiğinde.
Uyanık olduğunda ise: telefonundadır, ya uzanır ya oturur.
Herkese yardımcı olur, hiç masrafına bakmaksızın ve hesap
yapmaksızın.

Iş tutarken emin,
konuşurken sadıktır.
Kalbi sade-halistir,
konuşurken dilinden bal damlar.

Bu isimle bilinir halk arasında Toto Efendi el-Emin;
Hem dünyada böyle bilinir inşaallah hem o günde
Yevmeddin.
(Bu manzumede Üstad Magdy Dawoud Toto Efendi
el-emin dediği Mithat'ı kendisine tasrîf ve temkîm
konularında ayna olarak görmüştür).

Gedicht

Oh, Molla Schamsaddīn (Ercan)!
Wo bist du, wo bin ich!
Scheine wo du bist,
Auf allen und mich wo ich bin.

Dein Lich strahlt auf allen,
Wie die Sonne;
Scheint ,
Strahlt,
Und gibt Wärme ab,
Für die wollen, oder nicht wollen,
Weil sie Karīm ist.

Oh, Sonne der Religion;
Wissen und Taten,
Zustand und Reden,
Sonne des Wissens,

Die auf Gelehrten scheint ,
In ihren Taten wird gezeigt,
Über Zungen,
Wissen,
fließen Säfte des Wissens,
Damit sie von ihnen trinken,
Ihr Durst nach Wissen löschen.

Oh Schamsaddīn;
Als du Sungur warst,
Nannte ich dich Meine Zunge.
Die sprichst jene:
Die mich entweder rettet
Oder ins Feuer auf meinem Gesicht einwirft!
Ich dachte, dass du nur meine Zunge bist und bleibst,
Aber Zunge hat sich ausgebreitet,
Bis sie Zunge der Religion noch wurde.

Am Tag Schamsaddin,
Und in der Nacht Qamraddīn!
Wenn du am Tag scheinst
Deckst du alle Sterne der Religion,
Sie verschwinden,
Werden in deiner Licht aufgelöst,
Daneben unwert.

In der Nacht du bist Mond der Liebenden,
Dein Nūr (Licht) ist:
Feuer ihrer Liebe,
Wörte ihre Gedichte,
Und Munadschāt.

Oh Molla Schamsaddīn.
Am Tag, Qamaru'l-Aschiqīn
In der Nacht Munācāt al-Ārifīn auf den Bergen,
Zikru Zākirīn in ihren Hulwat.
Scheine auf mich,
Gib mir Wärme der Ilāhī Liebe,
Von deiner Quelle zum trinken,
Erwähne uns in deinem Wissen,
In deiner Sohbat
In deinem Hulwat.

MANZUME

Ey Molla Şemseddîn (Ercan)!
Sen nerdesin, ben neredeyim!
Olduğun yere yansı,
Hepsinin üzerine ve bana olduğum yere.

Işığın hepsinin üzerine yansıyor,
Güneş gibi;
Yansıyor,
Işıldıyor,
Ve ısı veriyor.

Isteyene de istemeyene de,
Kerîm olduğu için,
Tıpkı senin gibi!

Ey Dinin Güneşi;
İlmin ve amellerin...
Halin ve konuşman,
İlmin Güneşi,

Alimlere yansıyan,
Yaptıklarında gösterilen,
Dillerden İlim olarak gelen,
İlmin (meyve) suları,
Çağlayan,
Kendisinden içmeleri için ki,
İlme olan susuzluklarını gidersinler.

Ey Şemseddin;
Sungur olduğunda, sana Dilim dedim,
Dil sahibini ya kurtarır, ya da yüz üstü, ateşe atar!

Düşünürdüm ki,
Yalnız benim dilim olduğunu,
Ve öylece kalacağını.
Fakat dil saçıldı ve genişledi,
Ta ki Dinin Dili olana dek.

Gündüzleri Şemseddinsin.
Geceleri ise Kamaraddîn!
Gündüz yansıdığında,
Dinin tüm yıldızlarını örtmektesin.
Bu sebeple gündüzleri kaybolurlar.
Senin ışığında çözüldükleri için,
Işığının yanında değersizler!

Geceleri aşıkların Ayısın
Senin ışığın:
Onların sevgisi
Şiirler ve Münacâtlarının sözleri.

Ey Molla Şemseddin

Gündüzleri
Şemseddinsin.
Geceleri ise
Keremu'l-Aşıkîn ve
Munacât el-Ârifînsin.

Dağların üstünde
Zikru Zâkirînsin.
Hulvette ise ağlayanların Teffekkürüsün.

Üzerime, etrafıma yansı,
Sarıl bana.
İlahî bana nurun sıcaklığını ver.
Senin pınarından içmek için,
Beni sarhoş et.
Beni ilminde ısıt,
Senin sohbetinde,
Senin hulvetinde.
Her yere dolanarak,
Sarıl bana.
Ve öldüğümde,
Sözlerim kalacak,
Nûrum kalacak.

(Bu manzumede Üstad Magdy Dawoud Şemseddin dediği Ercan'ı kendisine ayna olarak görmüştür).

SEVGİ VE NEFRET

Sevgi büyüyen bir varlıktır.
Nefret ise bozguncu, yangın ve sonu küldür.

SEV

Yaşamak için sev, sevilmek için sev.
Seviliyorsan yaşıyorsun demektir.
O halde sevgin ve yaşamın daim olur.

SEVGİ KÖR EDER

O onu seviyor,
O da onu seviyor,
İkisi de kör...
Sevgi insanı kör eder,
Sevenleri aptal eder,
Hataları görmezler.
İşte bu gerçek sevgidir.

SEVMEK VE YAŞAMAK

Eğer seversen yaşarsın.
Yaşamak sevmektir,
Sevmek yaşamaktır.
Asıl sevmektir,
Ve sevgiden yaşam gelir.

AŞK İBADETİ

Hayattaki en zor şey sevmektir.
En zor Ibadet aşktır.
Nefret ısıdır,
Ve ısı ateşten gelir,
Ve cehennem ateştir.

SENİN SEVGİN

Ve benim Sana olan sevgim de iki:
'Ayân'ın sevgisi ve ağyârın sevgisi.
Ancak bende farklı;
Benim hem 'ayân'ım hem ağyârım Senin sevginde eridiler,
Öyleki bizzat Senin sevgin olana kadar;
Senden Sana sevgi.
Senden Sana hiçbir şeyle kıyaslanamayacak olan Nûr olarak.
Sevenlerin Seni ondan severler.
La ilahe illa Ente.
La habîba illa Ente.
Herşeyi Senin için sevene kadar,
Zira Sendenler.

YARADAN BİR YARATILANLAR İKİDİR

Sevgi ikidir, bunun üzerine herşey gelmiştir:
Rahmân'dan sevgi,
ve şeytândan sevgi.
Rahmân hariç bunların hepsi ikidir, zira Subhan tek olandır.
Dünya ve ahiret ikidir,
Rahmân'ın istemesi ile geldiler.
Her şeyde her şeyin iki tanesi vardır:
- Dünya:
Gökyüzü ev yer.
Gökyüzünde: Melekler ve Rahmân'ın 'arş'ı.
Yerde: İnsan ve cân;
Rahmânî insân ve şeytânî insân,
Sevgi ve nefret...

Ahiret: Cennet ve Cehennem;
Tadını çıkartmak ve nefret etmek.
Şeytan sevgi ve nefrettir
Rahmâ'nın mahlûku olarak "sevgi".
Ve isyan olarak da "nefret".
Tıpkı insan gibi; Sevmek ve nefret etmek,
Gülmek ve ağlamak.
Herşey ikidir,
Sevgiden gelenler.

KÖRLÜKTEKİ İYİLİK

Körlük, sevdiklerinde kusur görmemek veya hissetmemektir;
Aksine hüsnü'z-zan ile gitmektir.
Aptallık, bazen sevginizden dolayı aklınızı örter,
İşte bu güzel bir aptallaktır.

Dinletiler

مناجاة:لاسواك أراك !

https://www.youtube.com/watch?v=bJwfRe6ZtwI

بحرُ الهوى

https://www.youtube.com/watch?v=khbOW_PVl7o

عشقى نارُ شوقٍ ونورُ قربٍ

https://www.youtube.com/watch?v=KvN3nl61Z_4

Aşk Denizi

https://www.youtube.com/watch?v=DWIBrMkP2jM

ياقلبُ!

https://www.youtube.com/watch?v=Pi47HTSj63w

قصيدة العشق والفناء لمجدى داود

https://www.youtube.com/watch?v=trJrVW8xk_Y

طريقُ العشقِ : لمجدى داود

https://www.youtube.com/watch?v=6IxoU92fyBg

Aşk ve Fenâ - Magdy Dawoud

https://www.youtube.com/watch?v=Wdx64IKdmRw

Aşkın Yolu - Magdy Dawoud

https://www.youtube.com/watch?v=GMBxjqP2ZVo

قصيدة: أُقْسِمُ بِكَ لَكَ

https://www.youtube.com/watch?v=qvi-hPkU3Jc

Oh herz!

https://www.youtube.com/watch?v=xc_aCr0HrPI

Ey Kalb!

https://www.youtube.com/watch?v=NipSKDB9ZnY

Munadschāt - Magdy Dawoud

https://www.youtube.com/watch?v=d4BOA_6vXtg

مناجاة - مجدى داود | ٢٠٢١/٠١/٠٢

https://www.youtube.com/watch?v=2sntrS0FJw4

مناجاة ١ - مجدى داود | ٢٠٢١/٠١/٠١

https://www.youtube.com/watch?v=dT6mONLfjp0

مناجاة ٢ - مجدى داود | ٢٠٢١/٠١/٠١

https://www.youtube.com/watch?v=d12HwP42q8s

١ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=kxT2EScXs1c

٢ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=CLZ6fH61sDo

٣ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=mbwHhOWBxxQ

٤ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=oCNa4kMrD6M

Prof. Magdy Dawoud

http://www.magdydawoud.net

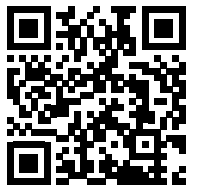

٥ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=20pEJL_ivos

٦ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=xmLmGfPeOl0

Quran-Tafsir.com

https://www.quran-tafsir.com

٧ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=KCNy4xJuuF8

٨ - ٠٣,٠١,٢٠٢١
مناجاة العشق الإلهى لمجدى دواد

https://www.youtube.com/watch?v=09pbZ6_2tCE

Prof. Magdy Dawoud
YouTube

https://www.youtube.com/qurantafsircom

قدرة الله والعشق الإلهى (مسجل فى النوم)

https://www.youtube.com/watch?v=ecs_bR-aBag

Biyografi

Prof. Magdy Dawoud

27 Ocak 1961'de Mısır'ın Santapast köyünde dünyaya gelmiştir. 1985 yılında Kahire Ünivesitesi Arkeoloji Bölümünden mezun olduktan sonra İslam bilimlerinde de ihtisas yapmış ve 1987 yılında mezun olmuştur.

1988 yılında ihtisas amacıyla Viyana'ya giden Seyyid Magdy Dawoud, orada Oryantalistik Enstitüsü'nde Arabistik ve İslâm Bilimleri ihtisasına devam etmiştir. Buna paralel olarak Yüksek Enstitüde Almanca ve Latince lisan öğrenmiştir. Daha sonra profesör olarak Avusturya'nın resmî okullarında (bütün sınıf kademelerinde) İslâm üzerine ders vermiştir.

Bunun yanında bazı meslektaşları ile birlikte zorunlu İslâm ders kitaplarına da içerik yazmıştır. Bu kitapların ismi ***"Islam in meinem Leben"*** ve ***"Mein Leben für den Islam."*** dır.

Viyana Hukuk Fakültesinde İslâm Hukuku üzerine açıklamalarda bulunmuş ve bazı gazetelerde makaleler yazmıştır. O tarihlerde "Uluslararası Barış Örgütü"ne de üye olup onların gazetelerinde makaleler yazmıştır.

السيرة الذاتية

الشيخ مجدى داود

ُولد فى السابع والعشرين من يناير عام ألف وتسعمائة وواحد وستين فى مصر.

ثم بعد ذلك أنهى دراسات علم الآثار بجامعة القاهرة، ثم بعد ذلك درس علم الدراسات الإسلامية وحصل على دبلوم الدراسات الإسلامية فى عام ١٩٨٧.

ـ سافر إلى فينا بجمهورية النمسا عام ١٩٨٨،والتحق بكلية الاستشراق قسم الدراسات العربية والإسلامية ،وأكمل الدراسة هناك والأبحاث.
ـ درس اللغة الألمانية واللغة اللاتينية وذلك بجامعه فينا.

ثم بعد ذلك عُيِنَ كمدرس مساعد وأستاذ علوم الدين الإسلامى فى المدارس الرسمية والمعاهد وقام بتدريس الدين الإسلامى فيها،

ـ قام بوضع مناهج مادة الدين الإسلامى بجميع مراحل التعليم كمادة تعليم أساسي بالنمسا،تحت عنوان:

حياتى للإسلام عام ١٩٩٥

MEIN LEBEN FUER DEN ISLAM

Birkaç yıldır kendisini tamamen İslam ilimlerinin doğru-düzgün ve özüne uygun aktarılması için adayan üstadımız günümüzde yoğun olarak Kur'an-ı Kerîm meseleleri; tefsir, fıkıh ve hikmetler gibi mevzularla meşguldür. Eserlerini Arapça, Almanca, Türkçe ve Fransızca olarak yayımlamaktadır. Bu çalışmaları **www.quran-tafsir.com** internet sitesinden de okuyabilirsiniz.

Hocamız şimdiye kadar çeşitli dillerde 29 tane eser yazmıştır.

Bazıları şunlardır:

İman'a Götüren Yol
Kur'an'daki Aydınlatılmış Evler
3 Risale 2 Anahtar
İhlas Risalesi
Magdaviyya Hikmetler 1. Cilt
Magdaviyya Hikmetler 2. Cilt
Magdaviyya Hikmetler ve Münâcâtlar 3. Cilt (seri devam edecek)
Kur'ânî Meseleler Çevresinde – Yusuf Suresi / Birinci Cilt
Kur'an Tedebbürü ile ALLAH - Evren/ İkinci Cilt
Hz. Muhammed (sas) ve Ahir Zaman Deccali / Üçüncü Cilt

Bu çalışmaların yanı sıra Müslümanlara sürekli hizmet etmektedir. Almanya, Avusturya ve Türkiye'deki Müslümanlara müftü sıfatında fıkıh konusunda zaman ve şahsa uygun fetvalar verir, fıkıh sorunlarını çözer ve müfessir sıfatıyla da Kur'an Ayetlerini ve Peygamberimizin (sas) Hadis-i Şeriflerini izah, tercüme ve tefsir eder. İslam

والإسلام فى حياتى عام ١٩٩٦
ISLAM IN MEINEM LEBEN

بمشاركة مجموعة من زملاء التدريس.

ـ قام بعمل ندوات ومحاضرات أسبوعية تحت عنوان حوار الأديان بالمعهد الأفروأسيوى.

ـ ألقى محاضرات فى الشريعة الإسلامية بصفة مستمرة بكلية الحقوق جامعه فينا بدعوة من عميد الكلية ،و فى ايطاليا بأكاديمية نيقلاوس كازوس ببركسن كضيف محاضر، كما كتب مقالات بالصحف والمجلات هناك.

ـ يتقن خمس لغات حيَّة و أربع لغات قديمة.
ـ دخل على يديه كثير من الغربيين فى الإسلام وذلك بفضل الله.
هذه هى بعض اللمحات التى جُمعت عنه ،وترجمت من اللغة الألمانية إلى اللغة العربية.

[ينتسب لسيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم من جهة الأب ومن جهة الأم. كما انه يتصل نسبه من جهة الجدين للوالدين أى الأجداد الأربعة بسيدنا الحسين بن على بن أبى طالب والسيدة فاطمة الزهراء بنت سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم.]

وهو مسجل بنقابة السادة الأشراف بمصر برقم

٤٩٣٤٦(٩) ٣٨ م /٧٧

İlmine atfedilmiş bir hayatın sahibi. Allah kendisini keremiyle mükafatlandırsın.

Diğer taraftan ise Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Aleyhissalatu Vesselam'ın evladı olup, ehl-i beyt silsilesine aittir.

Babasının babası ve annesi, annesinin babası ve annesi bu mübarek seyyidler ve şerifler sülalesine mensupturlar.

Adeta ehl-i beytlikle kuşatılmıştır.

Kahire'de bulunan Seyyidler ve Şerifler Cemiyeti diye bilinen kurumdaki soy ağacı kayıt numarası:

49346 (9) 38 m / 77

الطريق إلى الإيمان
الشيخ مجدي داود

في
بيوت
أذن الله أن ترفع
تاليف
الشيخ مجدي داود

حول
سورة يوسف عليه السلام
وقضايا قرآنية
الجزء الثاني
2

خواطر حول
سورة يوسف عليه السلام
وقضايا قرآنية

١٠٠ حكمة
الحكم المجداوية
الشيخ مجدي داود
الجزء الأول
TÜRKÇE TERCÜMESİ İLE

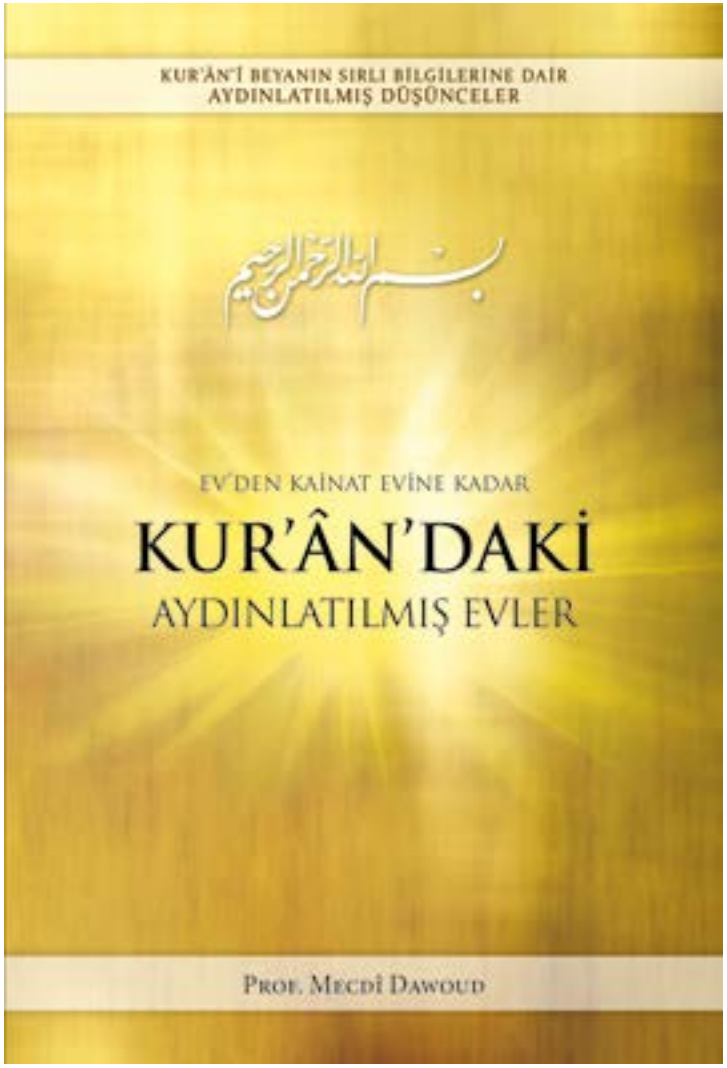
KUR'ÂN'Î BEYANIN SIRLI BİLGİLERİNE DAİR
AYDINLATILMIŞ DÜŞÜNCELER
بسم الله الرحمن الرحيم
EV'DEN KAİNAT EVİNE KADAR
KUR'ÂN'DAKİ
AYDINLATILMIŞ EVLER
PROF. MECDÎ DAWOUD

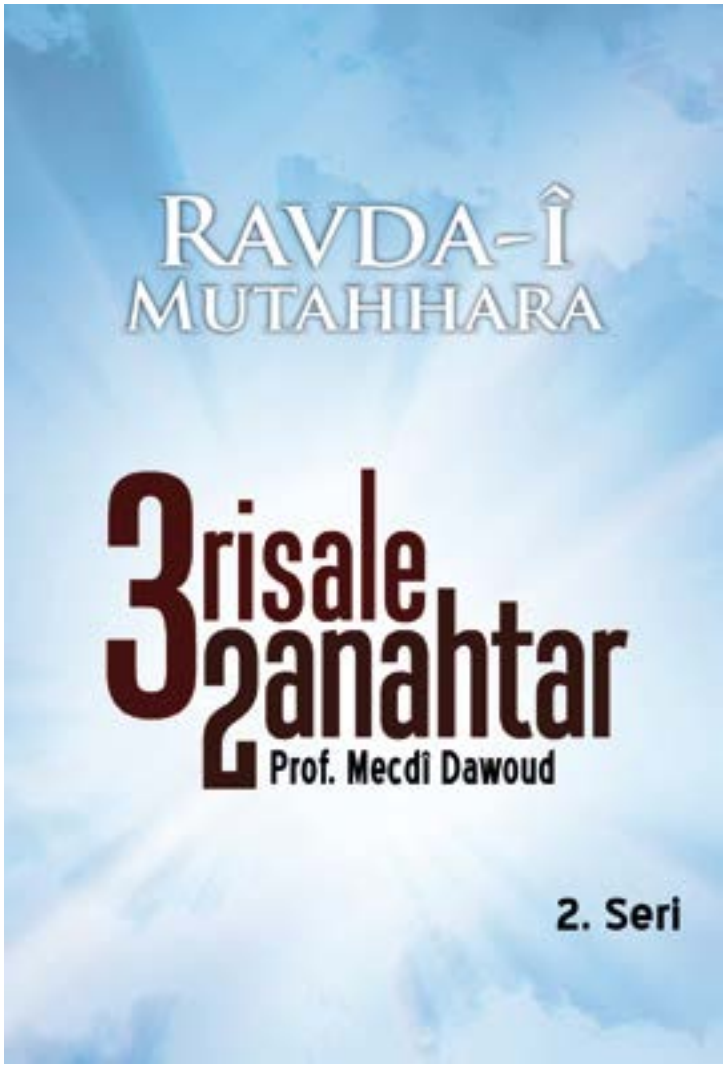
RAVDA-Î
MUTAHHARA
3 risale
2 anahtar
Prof. Mecdî Dawoud
2. Seri

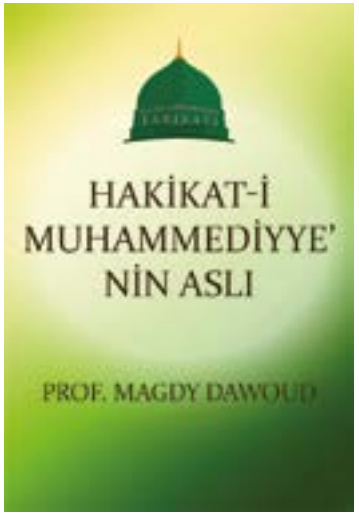
HAKİKAT-İ
MUHAMMEDİYYE'
NİN ASLI
PROF. MAGDY DAWOUD

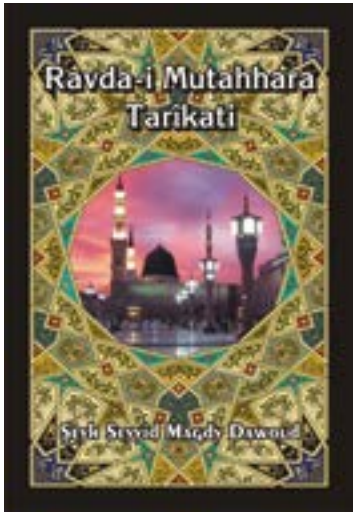
Ravda-i Mutahhara
Tarikati
Şeyh Seyyid Magdy Dawoud

İHLAS
RİSALESİ
İHLAS VE RENKLERİ
HAKKINDA
SAYYID MAGDY DAWOUD

İMANA
GÖTÜREN YOL
SAYYID MAGDY DAWOUD

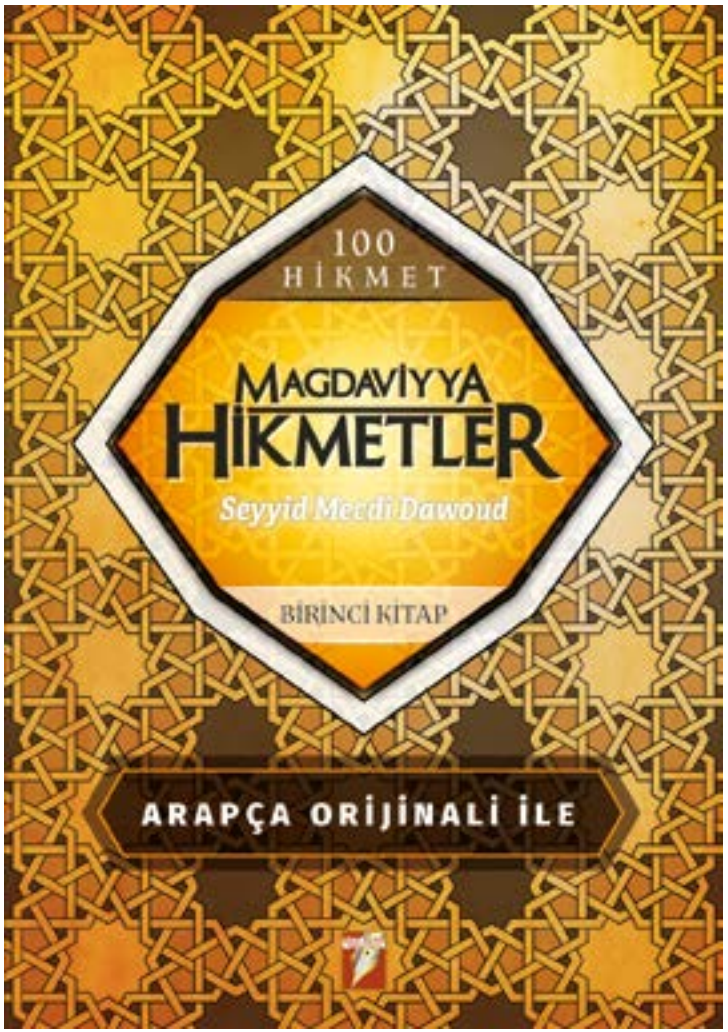
100
HİKMET
MAGDAVİYYA
HİKMETLER
Seyyid Meedi Dawoud
BİRİNCİ KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE

UM YŪSUF SURA
UND QURANISCHE ANGELEGENHEITEN

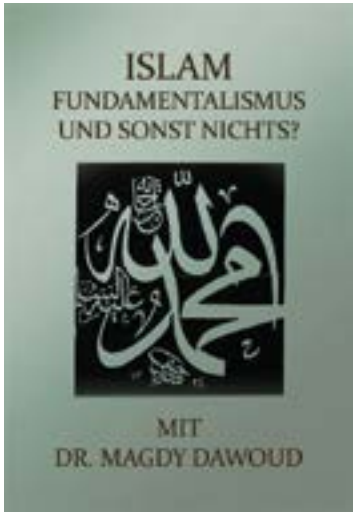
ISLAM
FUNDAMENTALISMUS
UND SONST NICHTS?
MIT
DR. MAGDY DAWOUD

DIE ERLEUCHTETE HÄUSER IM QURAN,
VON ZU HAUSE BIS ZUM HAUS DES UNIVERSUMS

RAVDA-Î MUTAHHARA
3 risāla
2 schlüssel
Prof. Magdy Dawoud
2. Serie

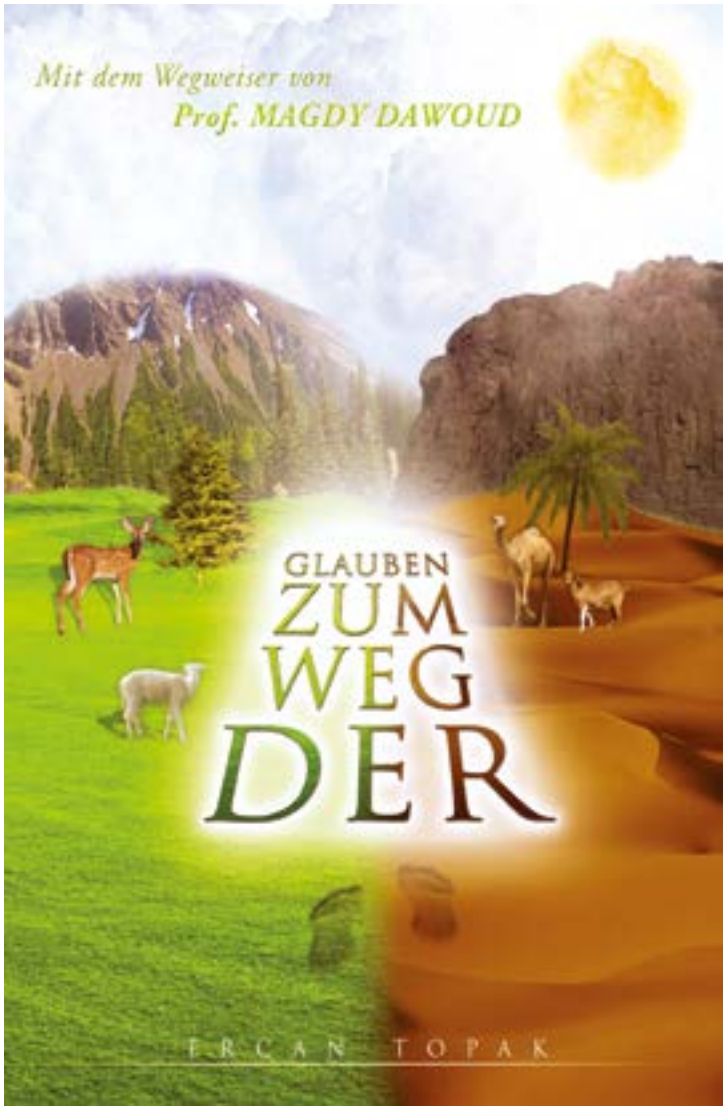
Mit dem Wegweiser von
Prof. MAGDY DAWOUD
GLAUBEN
ZUM
WEG
DER
ERCAN TOPAK

ISLAM IN MEINEM LEBEN
RELIGIONSLEHRBUCH
Islamischen Glaubensgemeinschaft in Österreich

RISĀLAT-UL-IHLĀS
EINE LEHRE ÜBER IHLĀS (AUFRICHTIGKEIT) UND IHRE FARBEN
SAYYID MAGDY DAWOUD

DE LA MAISON À LA MAISON DE L'UNIVERS,
LES MAISONS ÉCLAIRÉES DANS LE CORAN

LA ROUTE À LA FOI
SAYYID MAGDY DAWOUD

ISLAM IN MEINEM LEBEN
RELIGIONSLEHRBUCH
Islamischen Glaubensgemeinschaft in Österreich

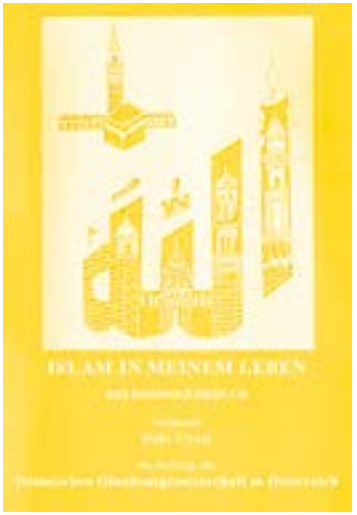
ISLAM IN MEINEM LEBEN

Le Traité de Pureté / Le Traité de l'Ihlas
SAYYID MAGDY DAWOUD

NOUVELLE COMPREHENSION POUR LES QUESTIONS DU CORAN
LA SOURATE YUSUF / JOSEPH

١٠٠ حكمة
الحكم المجداوية
الشيخ مجدي داود
الجزء الثاني
TÜRKÇE TERCÜMESİ İLE

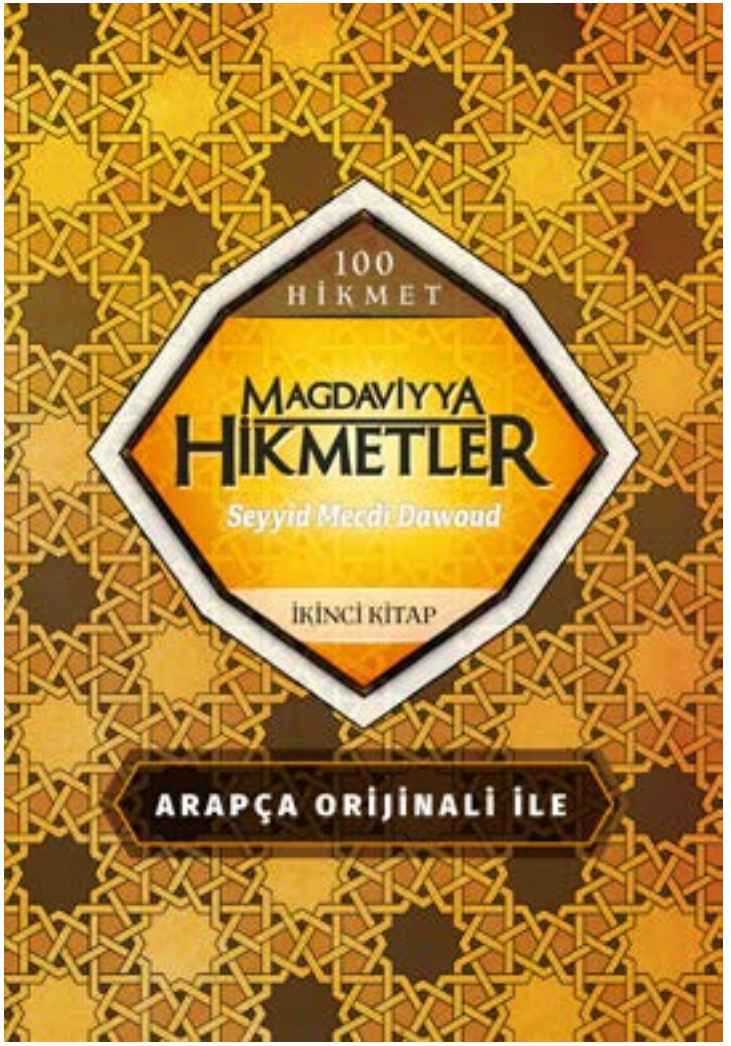
100
HİKMET
MAGDAVİYYA
HİKMETLER
Seyyid Mecdi Dawoud
İKİNCİ KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE

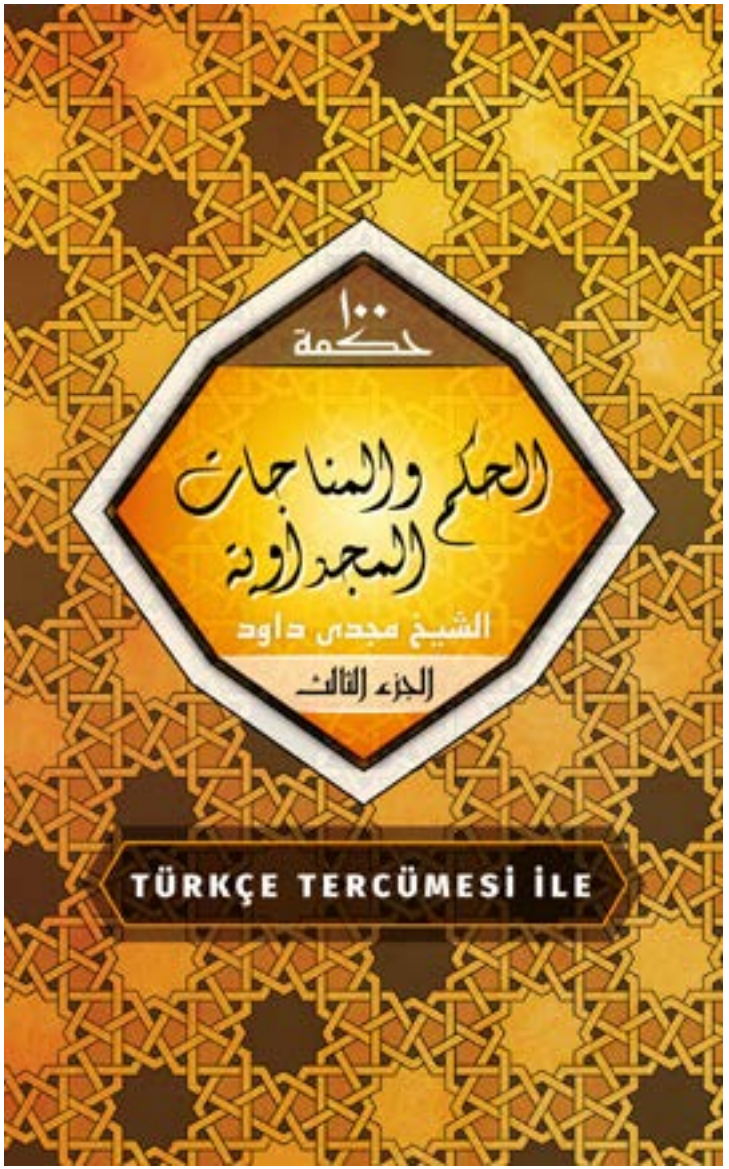
١٠٠ حكمة
الحكم والمناجات المجداوية
الشيخ مجدي داود
الجزء الثالث
TÜRKÇE TERCÜMESİ İLE

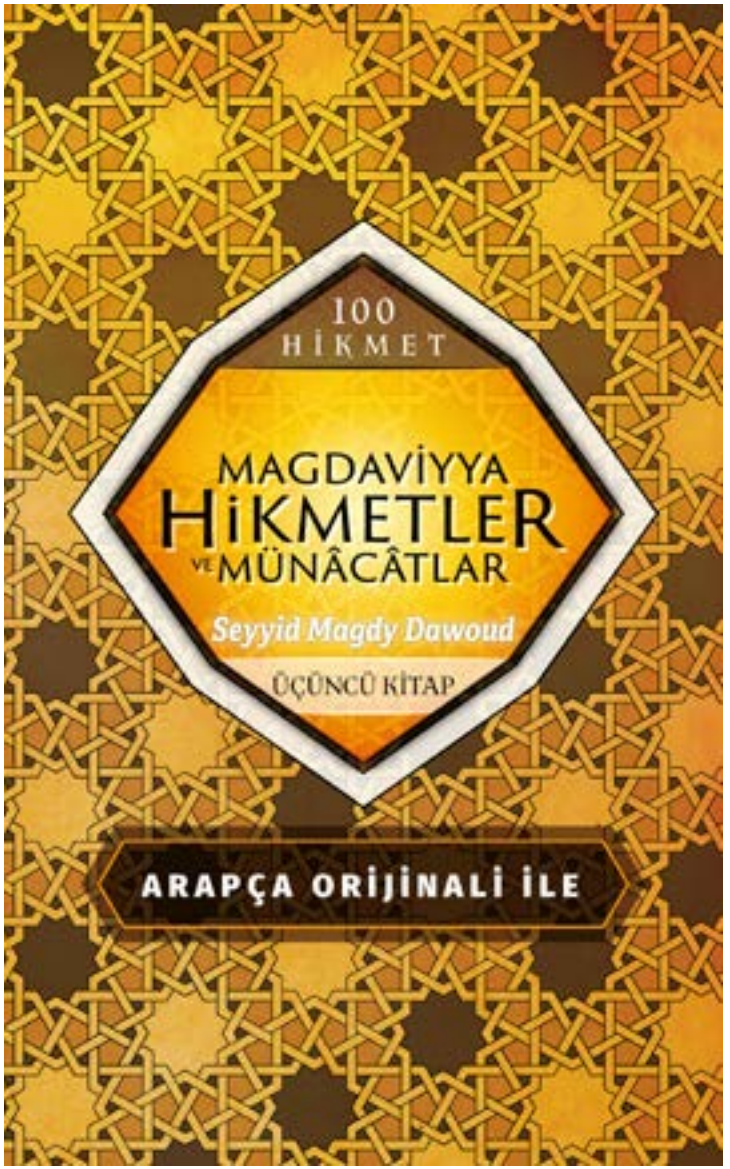
100
HİKMET
MAGDAVİYYA
HİKMETLER
VE MÜNÂCÂTLAR
Seyyid Magdy Dawoud
ÜÇÜNCÜ KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE

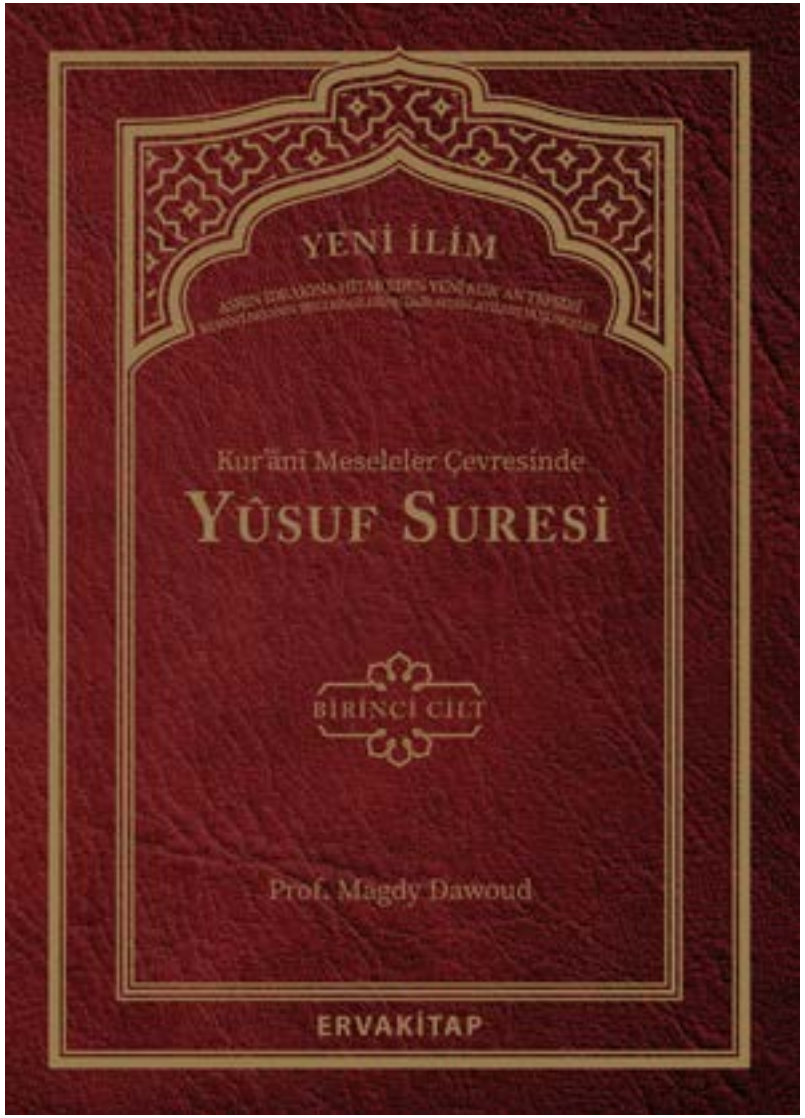
YENİ İLİM
Kur'ânî Meseleler Çevresinde
YÛSUF SURESİ
BİRİNCİ CİLT
Prof. Magdy Dawoud
ERVAKİTAP

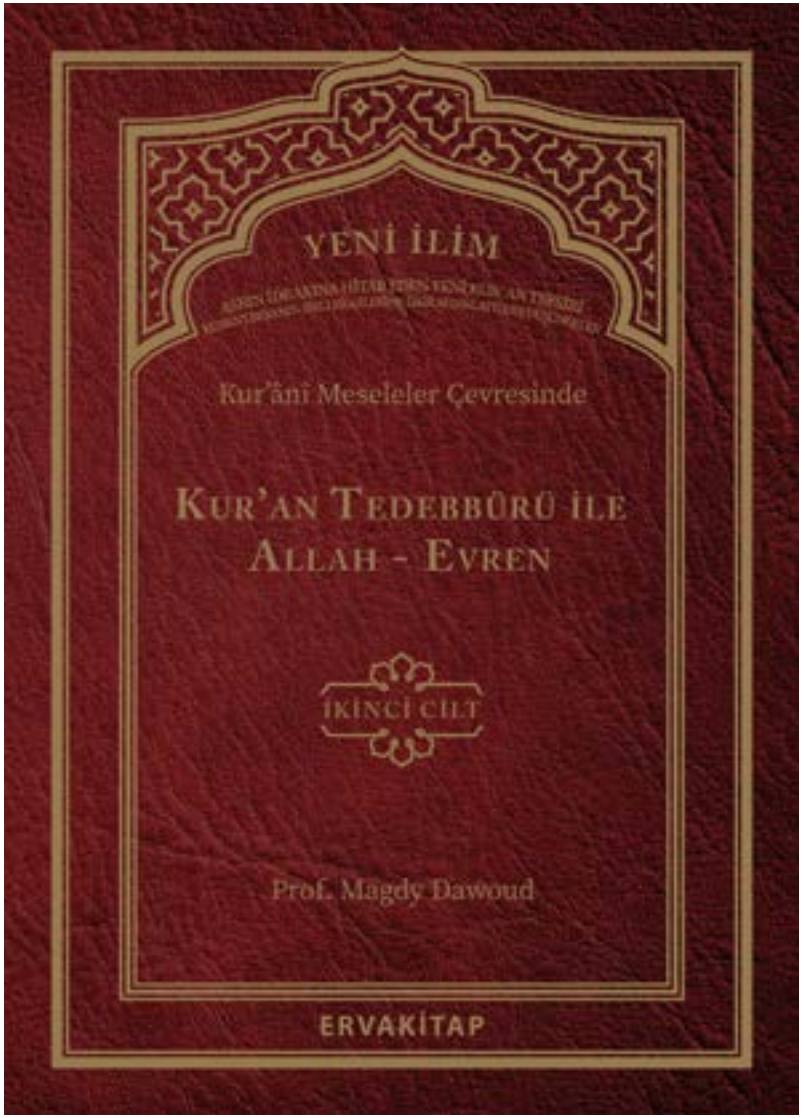
YENİ İLİM
Kur'ânî Meseleler Çevresinde
KUR'AN TEDEBBÜRÜ İLE
ALLAH - EVREN
İKİNCİ CİLT
Prof. Magdy Dawoud
ERVAKİTAP

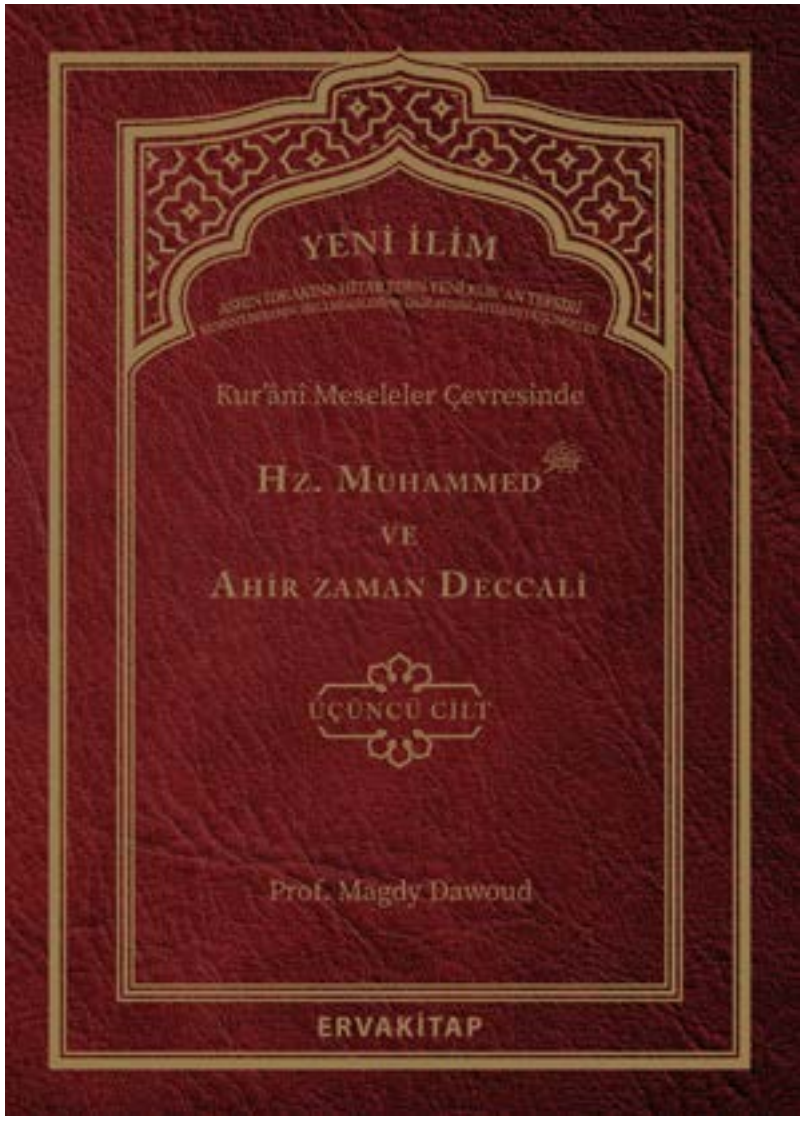
YENİ İLİM
Kur'ânî Meseleler Çevresinde
HZ. MUHAMMED
VE
AHİR ZAMAN DECCALİ
ÜÇÜNCÜ CİLT
Prof. Magdy Dawoud
ERVAKİTAP

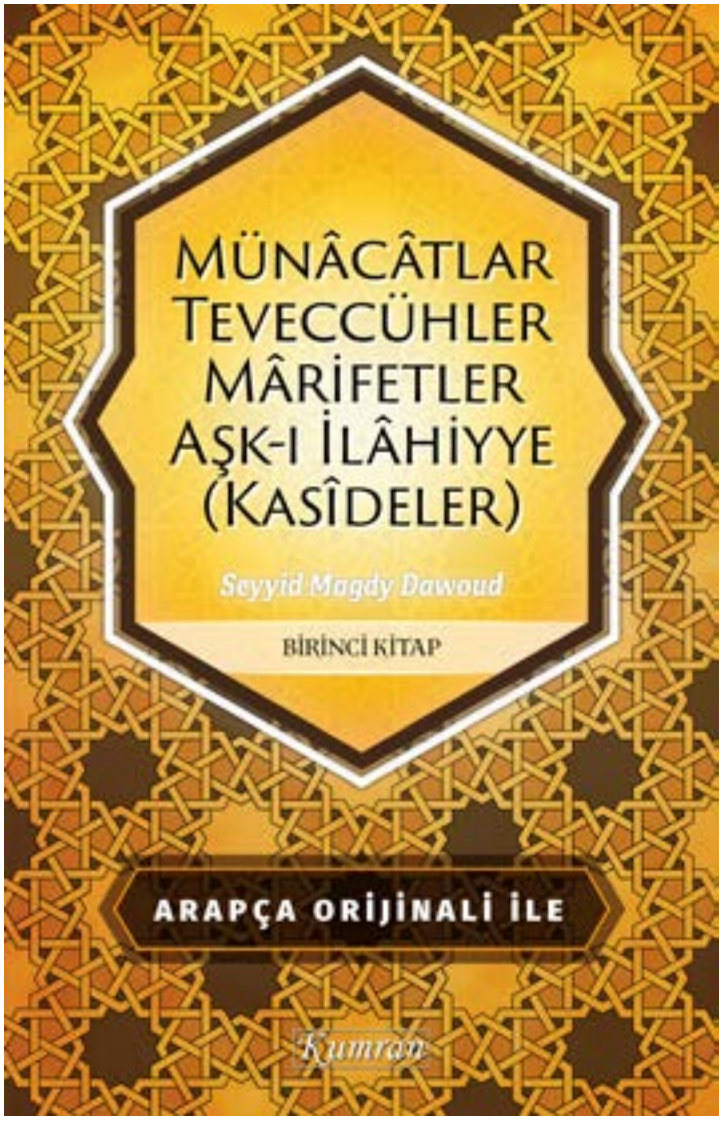
MÜNÂCÂTLAR
TEVECCÜHLER
MÂRİFETLER
AŞK-I İLÂHİYYE
(KASÎDELER)
Seyyid Magdy Dawoud
BİRİNCİ KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE
Kumran

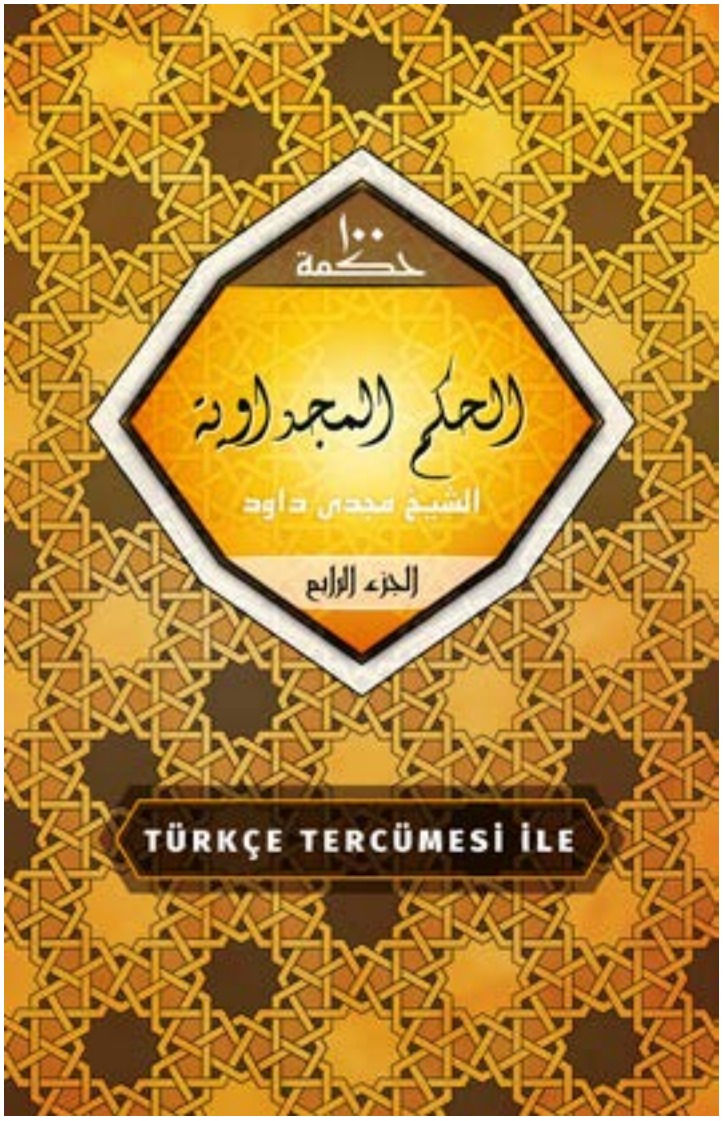
١٠٠ حكمة
الحكم المجداوية
الشيخ مجدي داود
الجزء الرابع
TÜRKÇE TERCÜMESİ İLE

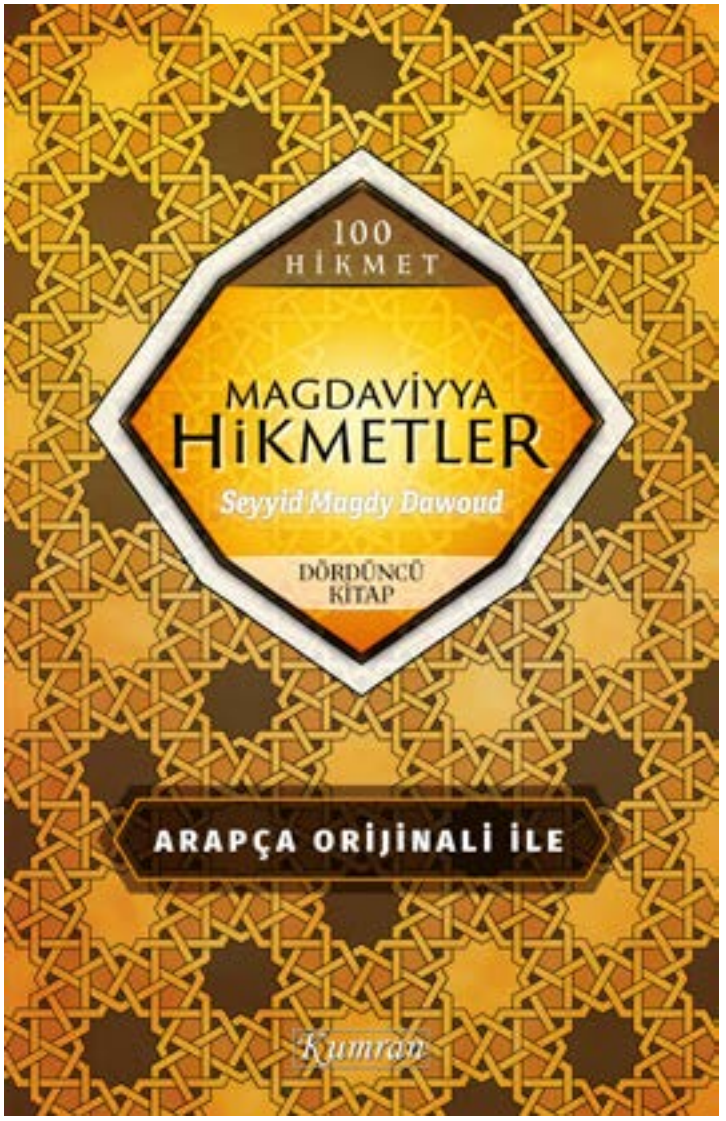
100
HİKMET
MAGDAVİYYA
HİKMETLER
Seyyid Magdy Dawoud
DÖRDÜNCÜ
KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE
Kumran

تنويه:

www.quran-tafsir.com
www.magdydawoud.net

كتبنا مترجمة إلى خمس لغات.

Daha fazla eser için sitemizi ziyaret ediniz.

www.quran-tafsir.com
www.magdydawoud.net

Eserlerimiz farklı dillerde mevcuttur!